

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. spalio 4 d.*

Byloje T-300/03

Moser Baer India Ltd, įsteigta Naujajame Delyje (Indija), atstovaujama QC A. P. Bentley, advokato K. Adamantopoulos bei *solicitors* R. MacLean ir J. Branton,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Marquardt, padedamo advokato G. M. Berrisch,

atsakovę,

palaikomą

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos T. Scharf ir K. Talabér-Ricz,

* Proceso kalba: anglų.

ir

Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), buvusio *Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA)*, įsteigto Kelne (Vokietija), atstovaujamo advokačių D. Ehle ir V. Schiller,

įstojusių į bylą šalių,

dėl 2003 m. birželio 2 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 960/2003, įvedančio nuolatinį kompensacinį mokestį Indijos kilmės įrašomųjų kompaktinių diskų importui (OL L 138, p. 1), panaikinimo

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai P. Lindh ir V. Vadapalas,
posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. gegužės 10 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- ¹ 1997 m. spalio 6 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 288, p. 1, toliau – pagrindinis reglamentas) 5 straipsnis numato:

„Kompensuotinos subsidijos dydžio apskaičiavimas

Šiame reglamente kompensuotinių subsidijų dydis skaičiuojamas subsidijos gavėjui suteiktos naudos išraiška, nustačius, kad tokios naudos suteikta tiriamuoju subsidijavimo laikotarpiu. Paprastai šis laikotarpis yra patys paskutiniai gavėjo finansinės apskaitos metai, bet gali būti bet kuris kitas bent šešių mėnesių trukmės laikotarpis iki tyrimo pradžios, apie kurį yra žinomi patikimi finansiniai bei kitokie svarbūs duomenys.“ (Pataisytas vertimas)

2 Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalis numato:

„Jei subsidija gali būti susieta su ilgalaikio turto įsigijimu arba būsimu įsigijimu, kompensuotinos subsidijos suma skaičiuojama paskirstant subsidiją visam laikotarpiui, atitinkančiam įprastą tokio turto nuvertėjimo trukmę atitinkamoje pramonės srityje <...>“ (Pataisytas vertimas)

3 Pagrindinio reglamento 8 straipsnis numato:

„Žalos nustatymas

<...>

2. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai kartu ištyrus:

a) subsidijuoto importo kiekį ir poveikį panašių prekių kainoms Bendrijos rinkoje;

ir

b) tokio importo nulemtus padarinius Bendrijos pramonei.

3. Vertinant subsidijuoto importo kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar smarkiai išaugo subsidijuotas importas apskritai arba palyginti su gamyba ar suvartojimu Bendrijoje. Vertinant subsidijuoto importo poveikį kainoms, reikia apsvarstyti, ar subsidijuotas importas yra pateikiamas daug mažesnėmis kainomis nei Bendrijos pramonės panašios prekės kaina arba ar toks importas turėjo kitokį poveikį – gerokai nustumdė kainas arba smarkiai trukdė joms kilti, kaip būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Jokie iš šių veiksnių nėra būtinai lemiami.

<...>

5. Nagrinėjant subsidijuoto importo padarinius aptariamai Bendrijos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę rodančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, kaip antai pramonės pastangos atsigauti po subsidijavimo ir dempingo praeityje padaryto poveikio, kompensuotinių subsidijų sumų dydis, esamas ir galimas prekybos, pelno normos, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, galios naudojimo sumažėjimas, Bendrijos kainas lemiantys veiksniai, esamas ir galimas neigiamas poveikis pinigų apyvartai, gamybos priemonėms, užimtumui, uždarbiui, augimui, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas; o žemės ūkyje – ar padidėjo našta vyriausybinėms paramos programoms. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus šio straipsnio 2 dalyje minimus svarbius įrodymus, turi būti aišku, kad subsidijuotas importas daro žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Konkrečiau kalbant, turi būti aišku, kad pagal 3 dalį apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytus padarinius Bendrijos pramonei ir kad šie padariniai yra tokie rimti, jog juos galima vertinti kaip esminius.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti be subsidijuoto importo žinomi veiksniai, kurie tuo pačiu metu daro žalą Bendrijos pramonei, kad būtų užtikrinta, jog šių veiksnių padaryta žala nepriskiriama subsidijuotam importui pagal šio straipsnio 6 dalį. Veiksniai, kuriuos būtų galima svarstyti šiuo atveju, yra šie: nesubsidijuoto importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės produktyvumo ir eksporto veiksmingumo plėtra.“ (Pataisytas vertimas)

4 Pagrindinio reglamento 11 straipsnio 1 dalis numato:

„<...> tyrimas turi apimti ir subsidijavimą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu. Norint padaryti tipišką išvadą, parenkamas tiriamasis laikotarpis. Paprastai tiriant subsidijavimą imamas 5 straipsnyje nustatytas tiriamasis laikotarpis. Taip pat dažniausiai neatsižvelgiama į informaciją, kuri susijusi su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio.“ (Pataisytas vertimas)

5 Pranešimu 98/C 394/04 (OL C 394, 1998, p. 6) Komisija paskelbė subsidijos sumos apskaičiavimo atliekant antisubsidinius tyrimus gaires (toliau – gairės).

6 Gairių A skirsnis numato:

„(Pagrindinio reglamento) 5, 6 ir 7 straipsniuose pateikiamos su subsidijos dydžio apskaičiavimu susijusios nuostatos. Šio pranešimo tikslas – <...> paaiškinti šių nuostatų taikymą detalizuojant metodą, kurį antisubsidinėje procedūroje Komisija naudos subsidijos dydžiui apskaičiuoti, išskyrus atvejus, kai nukrypimą nuo šio metodo pateisina konkrečios aplinkybės. Taip siekiama padidinti apskaičiavimo būdo skaidrumą ir užtikrinti daugiau saugumo trečiųjų valstybių ūkio subjektams bei valdžios institucijoms. Šis pranešimas visiškai neįpareigoja Bendrijos institucijų ir tėra gairės, kuriomis vadovaujasi tik atliekant antisubsidinius tyrimus pagal (pagrindinį reglamentą).“

7 Gairių F skirsnio a punkto ii papunktis numato:

„Bendra vienkartinių subsidijų, galinčių būti susietų su ilgalaikio turto įgijimu, suma paskirstoma per įprastą šio turto naudingo tarnavimo laikotarpį (pagrindinio reglamento (EB) 7 straipsnio 3 dalis). Todėl subsidijos suma <...> gali būti paskirstoma laikotarpiui, atitinkančiam šio turto įprastą nuvertėjimo trukmę atitinkamoje pramonėje. Tam paprastai naudojamas tiesinis nuvertėjimo skaičiavimo metodas.“

Ginčo aplinkybės

8 Ieškovė yra Indijoje įsteigta bendrovė, gaminanti įvairių formų laikmenas, įskaitant įrašomuosius kompaktinius diskus (toliau – CD-R).

- 9 *Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA)* pateikęs skundą, 2002 m. gegužės 17 d. Komisija pradėjo Indijos kilmės CD-R importo antisubsidinę procedūrą (OL C 116, p. 4).
- 10 2003 m. kovo 4 d. laiške Komisija ieškovei nurodė faktines aplinkybes ir pagrindinius motyvus, kuriais remdamasi ketino siūlyti įvesti nuolatinius kompensacinius mokesčius. Komisijos pripažintą subsidiją sudarė ieškovės importuotos įrangos atleidimas nuo muitų. Apskaičiuodama subsidijos dydį Komisija ją paskirstė trejų metų laikotarpiui pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį. Pranešime buvo nurodytas ketinimas apmokestinti 10 % kompensaciniu mokesčiu.
- 11 Ieškovė atsakė į šį pranešimą dviem 2003 m. kovo 19 d. laiškais, užginčydama, pirma, subsidijos dydžiui apskaičiuoti naudotą metodą ir, antra, žalą bei jos atsiradimo priežastis.
- 12 Dviem 2003 m. balandžio 9 d. laiškais Komisija, pirma, atmetė ieškovės argumentus dėl žalos bei dėl priežastinio ryšio ir, antra, nusiuntė ieškovei papildomą pranešimą, kuriame iš naujo apskaičiavo subsidiją, paskirstydama ją 4,2 metų laikotarpiui. Papildomame pranešime nurodytas ketinimas apmokestinti 7,3 % kompensaciniu mokesčiu.
- 13 2003 m. balandžio 14 d. laišku ieškovė iš naujo užginčijo subsidijos dydžio skaičiavimą. 2003 m. gegužės 5 d. laišku Komisija išsiuntė ieškovei papildomus apskaičiavimo paaiškinimus. Į šį laišką ieškovė atsakė 2003 m. gegužės 9 d., pateikdama papildomų pastabų.

- 14 Remdamasi 2003 m. gegužės 20 d. priimtu Komisijos pasiūlymu, 2003 m. birželio 2 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 960/2003, įvedantį nuolatinį kompensacinį mokestį Indijos kilmės įrašomųjų kompaktinių diskų importui (OL L 138, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas). Šis reglamentas nustatė nuolatinį 7,3 % kompensacinį mokestį Indijos kilmės įrašomųjų kompaktinių diskų importui.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 15 Ieškovė pareiškė šį ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. rugpjūčio 29 dieną.
- 16 2004 m. sausio 23 d. Ketvirtosios kolegijos pirmininko nutartimi Komisijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus. Ji nepateikė rašytinių pastabų.
- 17 2005 m. balandžio 18 d. Ketvirtosios kolegijos pirmininko nutartimi *Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA)*, tapusiai *Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA)*, buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus. CECMA pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą per nustatytą terminą. Ieškovė pateikė savo pastabas dėl šio paaiškinimo.
- 18 2004 m. birželio 13 d. ir 30 d. laiškais ieškovė paprašė, kad tam tikra ieškinyje, atsiliepime į ieškinį, dublike ir triplike esanti konfidenciali informacija būtų neteikiama CECMA. Ji parengė nekonfidencialias šių procesinių dokumentų redakcijas. 2004 m. balandžio 5 d. laišku Taryba paprašė, kad tam tikra atsiliepime

į ieškinį esanti konfidenciali informacija nebūtų teikiama CECMA. Ji parengė nekonfidencialią atsiliepimo į ieškinį redakciją, atitinkančią jos pačios ir ieškovės pateiktus prašymus dėl konfidencialumo. CECMA buvo pateiktos tik nekonfidencialios šių procesinių dokumentų redakcijos. Šiuo klausimu CECMA nepareiškė prieštaravimų.

19 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir taikydamas proceso organizavimo priemones raštu pateikė tam tikrus klausimus šalims, į kuriuos jos atsakė per nustatytą terminą.

20 Bylos šalys ir Komisija buvo išklaustytos ir atsakė į Pirmosios instancijos teismo klausimus 2006 m. gegužės 10 d. viešame posėdyje. CECMA informavo Pirmosios instancijos teismą, kad ji nedalyvaus posėdyje.

21 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis taikomas ieškovei,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas,

— bet kuriuo atveju – nurodyti CECMA padengti savo patirtas bylinėjimosi išlaidas.

22 Taryba, palaikoma Komisijos, Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- nepatenkinus pirmojo reikalavimo – panaikinti ginčijamo reglamento 1 straipsnio 2 dalį tiek, kiek ji nustato nuolatinio kompensacinio mokesčio dydį, viršijantį subsidijos, kuri būtų nustatyta taikant šešerių metų nuvertėjimo laikotarpį, dydį,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

23 CECMA Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- priteisti iš ieškovės į bylą įstojusios šalies patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

24 Savo kaltinimus ieškovė skirsto į penkis pagrindus, susijusius, pirma, su importuoto turto įprastos nuvertėjimo trukmės nustatymu apskaičiuojant subsidijos dydį ir, antra, su žalos bei priežastinio ryšio vertinimu.

- 25 Dėl įprastos nuvertėjimo trukmės nustatymo ieškovė nurodo akivaizdžią vertinimo klaidą ir pagrindinio reglamento 5 straipsnio, 7 straipsnio 3 dalies bei 11 straipsnio 1 dalies pažeidimą (pirmasis pagrindas), taip pat teisės į gynybą bei pareigos motyvuoti pažeidimą (antrasis pagrindas).
- 26 Dėl žalos ir priežastinio ryšio vertinimo ieškovė nurodo akivaizdžią vertinimo klaidą ir pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2, 6 ir 7 dalių pažeidimus nagrinėjant su žalos ir priežastinio ryšio nustatymu susijusią informaciją (trečiasis pagrindas), importo iš Taivainio poveikį (ketvirtasis pagrindas) ir CD-R patento savininko antikonkurencinių veiksmų poveikį (penktasis pagrindas).

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 5 straipsnio, 7 straipsnio 3 dalies ir 11 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir akivaizdžia įprastos turto nuvertėjimo trukmės vertinimo klaida

Preliminarios pastabos

- 27 Pirmuoju pagrindu ieškovė tvirtina, kad ginčijamame reglamente nustatant įprastą importuoto turto nuvertėjimo trukmę padaryta teisės klaidų ir akivaizdi vertinimo klaida.
- 28 Reikėtų priminti, kad prekybos apsaugos priemonių srityje Bendrijos teismo vykdoma institucijų atlikto vertinimo kontrolė ribojama patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčijamas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdi klaida vertinant šias aplinkybes arba

ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (žr. 2004 m. spalio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą*, T-35/01, Rink. p. II-3663, 48 ir 49 punktus bei jame nurodytą teismų praktiką).

- 29 Tai taikoma ir šioje byloje nurodomam nuvertėjimo trukmės vertinimui pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį. Vadovaujantis šia nuostata, su ilgalaikio turto įgijimu susijusi subsidija paskirstoma „laikotarpiui, atitinkančiam įprastą tokio turto nuvertėjimo trukmę atitinkamoje pramonėje“. Iš šios nuostatos, reikalaujančios, be kita ko, įvertinti įprastą atitinkamos pramonės praktiką, formuluotės ir sistemos matyti, kad nagrinėjamojo laikotarpio nustatymas yra didelės institucijų diskrecijos analizuoti sudėtingas ekonomines situacijas dalis.
- 30 Atsižvelgiant į šiuos samprotavimus, reikia įvertinti kiekvieną iš ieškovės šiuo atveju pateiktų kaltinimų.

Dėl su nuvertėjimo trukme susijusių įrodymų vertinimo (pirmoji dalis)

— Šalių argumentai

- 31 Ieškovė teigia, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį, kaip ji išaiškinta gairių F skirsnio a punkto ii papunktyje, subsidija turėjo būti paskirstyta „įprastam tokio turto naudingo tarnavimo laikui“ arba „įprastam tokio turto nuvertėjimo laikui atitinkamoje pramonėje“. Be to, Bendrijos institucijų praktikoje nustatomas svertinis

nuvertėjimo laikotarpių vidurkis, apskaičiuojamas atsižvelgiant į atitinkamos valstybės nagrinėjamo sektoriaus gamintojų apskaitos duomenis.

- 32 Todėl, ieškovės nuomone, šiuo atveju Taryba turėjo atsižvelgti į byloje esančių su nagrinėjamo turto naudingo tarnavimo trukme susijusių duomenų visumą. Šiuo atžvilgiu, atsižvelgdama į tai, kad šio turto įprasta nuvertėjimo, t. y. įprasta jų naudingo tarnavimo trukmė buvo 4,2 metų, Taryba taikė trumpesnę trukmę, nei išplaukia iš įrodymų, pateiktų atliekant tyrimą. Pagal šiuos įrodymus nuvertėjimo trukmė turėjo būti trylika metų (remiantis ieškovės apskaitos duomenimis) arba net penkiolika–dvidešimt metų (remiantis ieškovės tiekėjais). Remiantis Bendrijos pramonės informacija, ji turėjo būti šešeri metai.
- 33 Kita vertus, Taryba klaidingai nusprendė, kad įprasta turto nuvertėjimo trukmė taikant Indijos teisės aktais numatytą mažėjančios vertės apskaičiavimo metodą – 4,2 metai. Iš tiesų mažėjančios vertės apskaičiavimo metodas nesusijęs su nuvertėjimo laikotarpiu. Be to, iš ieškovės skaičiavimų matyti, kad taikant šį metodą turtas nebus visiškai nuvertėjęs Tarybos nustatyto laikotarpio pabaigoje, nes visuomet turės išliekamąją vertę.
- 34 Taryba teigia, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį su ilgalaikio turto įgijimu susijusi subsidija turi būti paskirstyta įprastam nuvertėjimo laikotarpiui. Įprastas turto naudingo tarnavimo laikas, kuris yra atskira kategorija, galėtų būti vienas iš nuvertėjimo trukmės nustatymo kriterijų. Tokia yra ir institucijų praktika, kurią ginčija ieškovė.

35 Ieškovė supainiojo šias dvi sąvokas klaidingai teigdama, kad 4,2 metų laikotarpį institucijos vertino ne tik kaip turto nuvertėjimo, bet ir kaip jo naudingo tarnavimo trukmę. Dėl ieškovės nurodytų įrodymų konstatuotina, kad jos tiekėjų laišškai patvirtina tik atitinkamo turto fizinio tarnavimo, o ne adekvačią jo nuvertėjimo trukmę. Bet kuriuo atveju šioje byloje Taryba rėmėsi Indijos Bendrovių teisės įstatymu, kuris numato privalomą ir su turto naudingo tarnavimo trukme nesusijusį nuvertėjimo laiką.

36 Dėl mažėjančios vertės apskaičiavimo metodo naudojimo pažymėtina, kad Taryba juo pasinaudojo, nustatydamą skirtumą tarp taikant šį metodą apskaičiuotos nuvertėjimo trukmės ir šešerių metų vidutinės nuvertėjimo trukmės, naudojamos Bendrijos pramonėje. Šiuo atžvilgiu ieškovės pateiktas alternatyvus skaičiavimas yra netinkamas, nes jame neatsižvelgiama į nuolatinės investicijas.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

37 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė iš esmės nurodo du kaltinimus. Pirma, ji teigia, kad nustatytas nuvertėjimo laikotarpis yra akivaizdžiai netikslus atsižvelgiant į jos pačios, atitinkamo turto tiekėjų ir Bendrijos pramonininkų informaciją. Antra, ji teigia, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nuvertėjimo trukmę nustačiusi pagal Indijos teisės aktais numatytą mažėjančios vertės metodą.

38 Dėl pirmojo kaltinimo iš ginčijamo reglamento 43 ir 45 konstatuojamųjų dalių matyti, kad nustatydamą nuvertėjimo trukmę Taryba atsižvelgė į nuvertėjimo apskaičiavimo metodą, numatytą ieškovės valstybės apskaitą reglamentuojančiais teisės aktais.

- 39 Todėl pirmiausia reikia išnagrinėti, ar Taryba galėjo teisėtai vadovautis šiuo metodu, užuot atsižvelgusi į ieškovės nurodytą informaciją.
- 40 Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalyje nėra specialių taisyklių dėl aplinkybių, į kurias reikia atsižvelgti nustatant nuvertėjimo trukmę. Todėl Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją pasirinkti, kuriuos iš kriterijų laikyti svarbiais.
- 41 Minėtos nuostatos tikslo atžvilgiu iš pagrindinio reglamento 5 straipsnio, skaitomo kartu su 7 straipsnio 3 dalimi, matyti, kad įprastos nuvertėjimo trukmės atitinkamoje pramonėje nustatymo tikslas – apskaičiuoti perkant ilgalaikį turtą eksportuotojo gautos naudos dalį, tenkančią tiriamajam laikotarpiui. Reikia pabrėžti, kad ieškovė neteigia, jog eksportuotojo valstybės teisės aktais numatytas nuvertėjimo apskaičiavimo metodas yra netinkamas.
- 42 Tačiau ji pastebėjo, kad atsižvelgiant į šį veiksnių nukrypstama nuo gairių ir ankstesnės Bendrijos institucijų praktikos.
- 43 Pagal gairių F skirsnio a punkto ii papunktį subsidijos suma paskirstoma „per visą (atitinkamo) turto naudingo tarnavimo laikotarpį“ ir „todėl subsidijos suma <...> gali būti paskirstoma laikotarpiui, atitinkančiam šio turto įprastą nuvertėjimo trukmę atitinkamoje pramonėje“. Nors reikia pastebėti, kad gairėse nurodoma ir „įprasta nuvertėjimo trukmė“, ir atitinkamo turto „įprastas naudingo tarnavimo laikotarpis“, iš šių dviejų nuorodų neišplaukia, kad Komisija būtų apribojusi nurodytą pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalies taikymo veiksnių apimtį.

- 44 Beje, pati ieškovė nurodė, kad pagal ankstesnę Bendrijos institucijų minėtų pagrindinio reglamento nuostatų bei gairių taikymo praktiką buvo remiamasi vidutine nuvertėjimo trukme, taikoma atitinkamos valstybės pramonės srities apskaitoje. Be to, šiuo atžvilgiu nacionalinės teisės aktais numatytas nuvertėjimo apskaičiavimo metodas gali būti reikšmingas, jeigu šioje šalyje nuvertėjimas yra reglamentuojamas.
- 45 Dėl ieškovės argumento, pagal kurį subsidijos dydį apskaičiuodamos Bendrijos institucijos niekada nesiremėdavo atitinkamos valstybės teisės aktais numatytu nuvertėjimo apskaičiavimo metodu, reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalis palieka institucijoms diskreciją pasirinkti veiksnius, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant įprastą nuvertėjimo trukmę. Aplinkybė, kad Bendrijos institucijos nepanaudojo nagrinėjamo metodo kituose ant subsidiniuose tyrimuose, savaime dar nereiškia minėtos nuostatos pažeidimo (pagal analogiją žr. 2003 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Euroalliage ir kt. prieš Komisiją*, T-132/01, Rink. p. II-2359, 68 ir 69 punktus).
- 46 Be kita ko, jei ieškovės argumentas dėl ankstesnės praktikos būtų aiškinamas kaip grindžiamas teisinio saugumo principo pažeidimu, reikėtų pastebėti, kad kai taikytini teisės aktai institucijoms palieka tam tikrą diskreciją, aplinkybė, kad šios institucijos naudoja šia diskrecija detalai ir iš anksto nepaaiškinusios kriterijų, kuriuos ketina taikyti kiekvienoje konkrečioje situacijoje, nepažeidžia šio principo net jei institucijos nustato naujas pagrindines taisykles (1988 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Brother prieš Tarybą*, 250/85, Rink. p. 5683, 28 ir 29 punktai ir 1991 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Nakajima prieš Tarybą*, C-69/89, Rink. p. I-2069, 118 punktas; 1998 m. liepos 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Thai Bicycle prieš Tarybą*, T-118/96, Rink. p. II-2991, 67–69 punktai).
- 47 Todėl reikia laikyti, kad nustatydamos nagrinėjamo turto įprastą nuvertėjimo trukmę Bendrijos institucijos galėjo atsižvelgti į eksportuotojo valstybės teisės aktais

numatytą nuvertėjimo apskaičiavimo metodą, nepažeisdamos pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalies.

- 48 Toliau dėl ieškovės informacijos, pagal kurią savo apskaitoje ji taikė trylikos metų vidutinį nuvertėjimo laikotarpį, konstatuotina, kad iš ginčijamo reglamento 40 konstatuojamosios dalies matyti, jog dėl šių duomenų patikimumo buvo suabejota dėl to, kad nesutapo į apskaitos registrus ir į finansinės atskaitomybės registrus įtraukto turto klasifikavimas.
- 49 Dėl tiekėjų pateiktų pažymų, pagal kurias nagrinėjama įranga gali būti naudojama nuo penkiolikos iki dvidešimties metų, reikėtų pastebėti, kaip tai padarė Taryba, kad šios pažymos patvirtina ne šios įrangos nuvertėjimo atitinkamoje pramonėje trukmę, o tik jos fizinio tarnavimo trukmę.
- 50 Bendrijos pramonėje taikomo šešerių metų nuvertėjimo laikotarpio atžvilgiu iš ginčijamo reglamento 44 ir 45 konstatuojamųjų dalių matyti, kad ekonominės šios pramonės situacijos nebuvo galima prilyginti atitinkamos Indijos pramonės situacijai.
- 51 Todėl ieškovės nurodyta informacija nepatvirtina, kad Tarybos atliktas vertinimas šiuo atveju yra akivaizdžiai klaidingas.

- 52 Dėl antrojo ieškovės kaltinimo padarius akivaizdžią klaidą taikant Indijos teisės aktais nustatytą nuvertėjimo apskaičiavimo metodą reikia pastebėti, kad šis mažėjančios vertės apskaičiavimo metodas nereikalauja remtis konkrečiai apibrėžtu nuvertėjimo laikotarpiu.
- 53 Šiuo atveju apskaičiuodama šio laikotarpio trukmę Taryba panaudojo formulę, atitinkančią ieškovės situacijoje atsidūrusios įmonės mažėjančios vertės apskaičiavimo metodo taikymą. Ginčijamo reglamento 45 konstatuojamojoje dalyje ji, be kita ko, konstatavo, kad taikant šį metodą reguliarių ir nuolatinių investicijų sąlygomis per pavyzdinį šešerių metų laikotarpį galimas „30 % greitesnis“ turto nuvertėjimas nei taikant tiesinį metodą, o tai atitinka šiuo atveju pasirinktą 4,2 metų laikotarpį.
- 54 Šiuo atžvilgiu ieškovė neįrodė, kad toks požiūris savaime buvo akivaizdžiai klaidingas. Vis dėlto ji skundžia Tarybos atliktų skaičiavimų tikslumą pateikdama alternatyvų skaičiavimą, kuris, taikant mažėjančios vertės apskaičiavimo metodą, lemia išliekamąją vertę penktųjų metų pabaigoje.
- 55 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad ieškovės pateiktas alternatyvus skaičiavimas grindžiamas nuvertėjimu turto, į kurį buvo investuota pirmaisiais metais, o ne nuolat investuojama. Kadangi toks skaičiavimas grindžiamas kitais vertinimo kriterijais nei tie, į kuriuos atsižvelgė Taryba, juo negali būti remiamasi ginčijant Tarybos skaičiavimų tikslumą.
- 56 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovės pateikti kaltinimai yra nepriimtini.

Dėl turto priskyrimo liejimo formoms ir neatsižvelgimo į ieškovės apskaitos informaciją (antros dalies pirmasis ir antrasis kaltinimai)

— Šalių argumentai

- 57 Ieškovė remiasi Tarybos praktika, pagal kurią eksportuotojo apskaita yra pagrindinis informacijos šaltinis. Dėpingo bylose apskaičiuojant gamybos sąnaudas ši praktika prilyginama atsižvelgimui į apskaitos registrus, tvarkomus pagal atitinkamoje valstybėje bendrai priimtus principus. Todėl atlikdama vertinimą Taryba turėjo remtis iš apskaitos išplaukiančiu nuvertėjimo laikotarpiu.
- 58 Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį, kaip jis aiškinamas jos praktikoje, atsisakydama atsižvelgti į šį laikotarpį ir priskirdama nagrinėjamą turtą liejimo formoms, nors šis turtas į ieškovės apskaitą įtrauktas kaip mechanizmai. Ieškovė pripažįsta, kad to paties turto įtraukimas į apskaitos ir finansinės atskaitomybės registrus skiriasi. Tačiau, esant skirtumams, finansinės atskaitomybės registrai neturėtų būti svarbesni nei apskaitos registrai.
- 59 Ginčijamame reglamente šiuo atžvilgiu taip pat padaryta motyvavimo klaida. Iš tiesų nagrinėjamo turto klasifikavimą Taryba turėjo pagrįsti objektyviais kriterijais, susijusiais su jo pobūdžiu, o ne vien prieštaravimu tarp ieškovės apskaitos ir finansinės atskaitomybės registrų.

- 60 Be to, 2003 m. balandžio 14 d. laiške ieškovė Komisijai nurodė, kad jos finansinės atskaitomybės registruose tik dalis nagrinėjamo turto buvo perkvalifikuota į liejimo formų kategoriją. Šią informaciją patvirtino ieškovės pateikta pajamų deklaracija, kurią Komisija išnagrinėjo atlikdama tyrimą. Taigi Komisija turėjo visą informaciją, reikalingą patikrinti ieškovės atliktus skaičiavimus.
- 61 Taryba mano, kad nors eksportuotojo apskaita iš principo yra pagrindinis informacijos šaltinis, institucijos nėra saistomos šių duomenų, o turi atsižvelgti į tai, kas atitinkamoje pramonėje srityje yra įprastas nuvertėjimo laikotarpis. Šiuo atveju netinka remtis nuvertėjimo laikotarpiu, nurodytu ieškovės apskaitoje. Pirma, turto klasifikavimas šioje apskaitoje neatitiko jo klasifikavimo finansinėje atskaitomybėje. Antra, kadangi nuostolinga Bendrijos pramonė taikė maždaug šešerių metų vidutinį nuvertėjimo laikotarpį, ieškovės, pelningos ir nuolat bei daug investuojančios įmonės, taikomas nuvertėjimo laikotarpis turėjo būti daug trumpesnis už šį vidurkį.
- 62 Mokesčių deklaracijoje ieškovė perkvalifikavo nagrinėjamą turtą į liejimo formas. Iš Indijos teisės aktų matyti, kad identiško turto klasifikavimas apskaitoje ir finansinėje atskaitomybėje turi būti suderintas. Todėl siekdama nustatyti tinkamą nuvertėjimo trukmę Taryba vadovavosi prielaida, kad klasifikavimo pakeitimas finansinėje atskaitomybėje turėjo lemti ir identišką ieškovės apskaitos pakeitimą.
- 63 Šis argumentas pakankamai motyvuotas, be kita ko, ginčijamo reglamento 41 konstatuojamojoje dalyje. Atsižvelgdama į šiuos motyvus Taryba neprivalėjo nagrinėti klausimo dėl objektyvaus atitinkamo turto pobūdžio. Be to, pati ieškovė neįrodė, kad turto perkvalifikavimas finansinėje atskaitomybėje buvo grindžiamas objektyviu pobūdžiu, o ne tik jos mokestiniais interesais.

64 Į ieškovės teiginį, kad perkvalifikavimas finansinėje atskaitomybėje nebuvo susijęs su visu nagrinėjamu turtu, Taryba atsikerta, kad šį teiginį pagrindžiantys įrodymai nebuvo pateikti nei 2003 m. balandžio 14 d. ieškovės laiške Komisijai, nei jos ieškinyje. Be to, iš 2003 m. gegužės 8 d. Komisijos atsakymo matyti, kad 2003 m. balandžio 14 d. laiške nurodyta informacija, t. y. bendra importuotų prekių vertė, neatitiko anksčiau pateiktos ir atliekant tyrimą patikrintos informacijos. Taigi Komisija negalėjo nei patikrinti naujos informacijos, nei į ją atsižvelgti.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

65 Iš ginčijamo reglamento 39–43 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Taryba įvertino nagrinėjamo turto nuvertėjimo trukmę vadovaudamasi metodu, Indijos teisės aktuose numatytu tokiai įrangai, kokia yra liejimo formos. Todėl ji atsisakė grįsti šį vertinimą nuvertėjimo laikotarpiu, numatytu ieškovės apskaitos registruose, kuriuose šis turtas buvo įtrauktas kaip mechanizmai.

66 Ieškovė pripažįsta mokesčių deklaracijoje už nagrinėjamą laikotarpį perkvalifikavusi nagrinėjamą turtą į gamybos įrangos kategoriją. Tačiau ji teigia, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį grįsdama savo vertinimą klasifikavimu, nurodytu finansinės atskaitomybės registruose, užuot atsižvelgusi į apskaitoje nurodytą informaciją.

67 Pirmiausia reikia priminti, kaip tai nurodyta 45 punkte, kad vien aplinkybė, jog Bendrijos institucijos nepanaudojo to paties metodo kituose antisubsidiniuose tyrimuose, savaime dar nereiškia minėtos nuostatos pažeidimo. Be to, šiuo atveju iš ginčijamo reglamento 40 ir 41 konstatuojamųjų dalių matyti, kad atsižvelgimas į

finansinės atskaitomybės duomenis buvo grindžiamas tuo, jog nagrinėjamo turto klasifikavimas ieškovės apskaitos registruose nesutapo su klasifikavimu jos finansinės atskaitomybės registruose. Todėl negalima tvirtinti, kad Taryba nukrypo nuo informacijos, kuri išplaukia iš ieškovės apskaitos, dėl neobjektyvių priežasčių.

68 Be to, reikia pastebėti, kad iš ginčijamo reglamento 38 konstatuojamosios dalies matyti, jog savo įvertinimą Bendrijos institucijos pagrindė nuvertėjimo laikotarpiu, kuris yra taikytinas apskaitoje. Nuoroda į ieškovės mokesčių deklaraciją atliekant šį vertinimą buvo pateikta tik apskaitoje dėl adekvačios nagrinėjamo turto klasifikacijos. Kaip matyti iš ginčijamo reglamento 41 konstatuojamosios dalies, minėtą nuorodą pateisina tai, kad tas pats turtas turėjo būti identiškai klasifikuojamas apskaitos bei finansinės atskaitomybės registruose. Todėl ieškovė nepagrįstai teigia, kad Bendrijos institucijos neteisėtai vadovavosi finansinės atskaitomybės, o ne apskaitos registrais.

69 Galiausiai, reikia pažymėti, pirma, kad ieškovė neginčijo Tarybos teiginio, pagal kurį, nors savo apskaitos bei finansinės atskaitomybės registruose įmonė galėtų naudoti skirtingus nuvertėjimo apskaičiavimo metodus, to paties turto klasifikavimas abiejuose registruose turėtų būti identiškas. Antra, ji neteigia, kad turto klasifikacija jos finansinės atskaitomybės registruose buvo klaidinga. Komisijos tyrime taip pat nenustatyta, kad Indijos valdžios institucijos būtų užginčijusios turto klasifikavimą mokesčių deklaracijoje arba kad ieškovė jį būtų pataisiusi.

70 Tokiomis aplinkybėmis Taryba teisėtai galėjo laikyti, kad, ieškovei pakeitus nagrinėjamo turto klasifikavimą finansinėje atskaitomybėje, toks pats pakeitimas turėjo būti padarytas ir apskaitoje.

- 71 Dėl ieškovės subsidiariai pateikto argumento, susijusio su nepakankamu minėto teiginio motyvavimu, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 253 straipsniu įtvirtinta pareiga motyvuoti reikalauja aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti Bendrijos institucijos, kuri priėmė aktą, jį priimti paskatinusias priežastis, kad atitinkami asmenys, siekdami apginti savo teises, žinotų, kodėl priimtos priemonės, o Bendrijos teismas galėtų vykdyti teisminę kontrolę (žr. 2002 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Europe Chemi-Con (Deutschland) prieš Tarybą*, T-89/00, Rink. p. II-3651, 65 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 72 Šiuo klausimu ginčijamo reglamento 40–42 konstatuojamosiose dalyse nurodoma, kad ieškovės pateiktos su turto klasifikavimu apskaitos registruose susijusi informacija neatitiko klasifikavimo pakeitimų finansinės atskaitomybės registruose, nors to paties turto klasifikavimas abiejuose registruose turėjo būti identiškas. Taigi ginčijamas reglamentas pakankamai paaiškina priežastis, dėl kurių Taryba negrindė savo įvertinimo ieškovės apskaitoje nurodytu turto klasifikavimu, bet rėmėsi kitais svarbiais duomenimis.
- 73 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad turto priskyrimas liejimo formų kategorijai nesusijęs su visu nagrinėjamu turtu, ir apie tai ji informavo Komisiją 2003 m. balandžio 14 d. laišku.
- 74 Taryba atsikerta į šį teiginį nurodydama, kad pagrindžiant jį pateikta informacija buvo nesuderinama su kitais atliekant tyrimą gautais duomenimis ir dėl to į minėtą teiginį nebuvo galima atsižvelgti.
- 75 Iš dokumentų, šalių pateiktų atsakant į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, matyti, kad pagrįsdama aptariamą teiginį ieškovė nurodė savo mokesčių deklaracijos informaciją apie tiriamąjį laikotarpį. Neginčijama, kad į šią deklaraciją

įrašyto turto vertė neatitinka subsidijai apskaičiuoti naudotos jo vertės. Taryba nurodo, kad vien šių duomenų pagrindu institucijos negalėjo palyginti šio teiginio su kita atliekant tyrimą patikrinta informacija.

76 Tačiau ieškovė teigia, kad iš to išplaukiantis vertės dydžio skirtumas, kurį galima paaiškinti transportavimo ir įrengimo sąnaudų įtraukimu, netrukdyt Bendrijos institucijoms pastebėti, jog klasifikavimo pakeitimas nebuvo susijęs su visu importuotu turtu.

77 Šiuo klausimu Taryba patikslino, kad Bendrijos institucijos neturėjo galimybės nustatyti tikslios liejimo formų kategorijai priskirto turto vertės, nes, pirma, ieškovė nepaaiškino savo turto klasifikavimo mokesčių deklaracijoje kriterijų ir, antra, ji nepateikė išsamaus ir patikrinti galimo savo turto sąrašo. Nesant šių duomenų Bendrijos institucijos neturėjo galimybės patikrinti skaičių, kuriuos ieškovė pateikė pagrįsdama savo teiginį.

78 Atsižvelgiant į pastaruosius argumentus, kurių ieškovė neginčijo Pirmosios instancijos teisme, reikia laikyti, kad ji nepateikė Bendrijos institucijoms įrodymų, kurie būtų leidę patikrinti jos teiginio tikslumą ir prireikus atsižvelgti į tą atitinkamo turto dalį, kuri nebuvo priskirta liejimo formų kategorijai. Todėl vien šiuo teiginiu ieškovė negali ginčyti ginčijamame reglamente nurodyto įvertinimo.

79 Taigi Taryba galėjo, nepažeisdama pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalies, laikyti, kad nagrinėjamas turtas, finansinėje atskaitomybėje priskirtas liejimo formoms, į apskaitą taip pat turėjo būti įtrauktas kaip liejimo formos jo nuvertėjimo

laikotarpiui nustatyti bei kad dėl to šis vertinimas nebuvo pagrįstas ieškovės apskaitoje esančia informacija. Be to, šiuo atžvilgiu ieškovė neįrodė pareigos motyvuoti pažeidimo.

- 80 Todėl reikia atmesti antros dalies pirmaisiais dviem kaltinimais ieškovės suformuluotus teiginius kaip nepagrįstus.

Dėl atsižvelgimo į ieškovės pelningumą ir investicijas (antros dalies trečiasis kaltinimas)

— Šalių argumentai

- 81 Ieškovės teigimu, Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį nuvertėjimo trukmei nustatyti atskirdama pelningas ir nepelningas įmones. Pirma, pagrindinis reglamentas visiškai nenumato tokio atskyrimo. Antra, tai būtų nelogiška, nes įprastas turto naudingo tarnavimo laikotarpis bei jo įprasta nuvertėjimo trukmė yra susiję dėl savo pobūdžio, o ne dėl pelningumo ar dėl įmonės savininkės investicinių planų.

- 82 Darydama prielaidą, kad šešerius metus ieškovė daug investavo, Taryba taip pat pažeidė pagrindinio reglamento 5 straipsnį ir 11 straipsnio 1 dalį. Aplinkybė, kad tiriamuoju laikotarpiu bei dvejus metus iki tyrimo ieškovė buvo pelninga ir

investavo, nėra įrodymas, kad ji šešerius metus išlaikė tą patį pelningumo ir investavimo lygį. Taigi Tarybos požiūris apima manipuliavimą vėlesniais nei tiriamasis laikotarpis faktais.

83 Taryba atsako, kad ji neatskyrė pelningų ir nepelningų bendrovių. Siekdama padaryti išvadą, kad ieškovės turtas labai greitai nuvertėjo, Taryba tik nurodė faktą, kad ieškovė nuolat ir daug investavo. Taryba siekė nustatyti ieškovės padėtyje atsidūrusios bendrovės taikomą įprastą nuvertėjimo trukmę. Ieškovė klaidingai tvirtino, kad pelningumas neturi poveikio nuvertėjimo trukmei, nes buvimo pelningai aplinkybė turi reikšmės pasirenkant šią trukmę.

84 Siekdama įvertinti, ar ieškovė yra pelninga ir ar ji daug investavo, Taryba rėmėsi aplinkybėmis, nustatytomis ir neužginčytomis atliekant tyrimą. Vadovaudamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu bei 11 straipsnio 1 dalimi, ji nesirėmė nė viena aplinkybe, vėlesne nei tiriamasis laikotarpis.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

85 Neginčijama, jog Taryba atsižvelgė į atliekant tyrimą nustatytą aplinkybę, kad ieškovė buvo labai pelninga ir kad ji reguliariai bei nuolat investavo. Ši faktinė aplinkybė buvo paminėta dviem atvejais. Pirma, iš dviejų Indijos teisės aktais leidžiamų nuvertėjimo apskaičiavimo metodų Taryba nurodė greitesnį nuvertėjimą lemiantį mažėjančios vertės metodą. Antra, vadovaudamasi šiuo metodu Taryba apskaičiavo nuvertėjimo trukmę reguliarių ir nuolatinių investicijų sąlygomis.

86 Šie motyvai nurodyti ginčijamo reglamento 45 konstatuojamojoje dalyje:

„Tačiau eksportuojančio gamintojo padėtis labai skiriasi nuo vidutinės bendrovės padėties. Tai labai pelninga įmonė, nuolat ir daug investuojanti, todėl pagrįstai galima manyti, kad jos taikomas nuvertėjimo laikotarpis tikriausiai daug mažesnis nei minėtas vidurkis. Tad buvo nuspręsta, jog tikslinga taikyti (mažėjančios vertės) metodą, kuris svarbus tuo, kad leidžia greitesnį nuvertėjimą nei tiesinis-linijinis metodas. Yra žinoma, kad esant nuolatinio investavimo sąlygoms pagal (mažėjančios vertės) metodą <...>, numatytą Indijos bendrovių įstatyme ir nurodytą 43 konstatuojamojoje dalyje, leidžiamas 30 % greitesnis nuvertėjimas nei tolygus tiesinis-linijinis metodas per taikomą pavyzdinį šešerių metų laikotarpį, naudojant tiesinį-linijinį metodą. Tai atitinka 4,2 metų laikotarpį, palyginti su šešeriais metais tiesiniam-linijiniui metodui <...>“

87 Ieškovė teigia, kad atsižvelgusi į jos pelningumą ir investicijas Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį, 5 straipsnį ir 11 straipsnio 1 dalį.

88 Dėl pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalies reikia pastebėti, kad pagal šią nuostatą Taryba turi įvertinti įprastą nuvertėjimo trukmę atitinkamoje pramonės srityje. Šis vertinimas taip pat gali reikalauti atsižvelgti į atitinkamo eksportuotojo padėtį. Kaip jau buvo nurodyta 40 punkte, šiuo klausimu nesant specialių taisyklių, Bendrijos institucijos turi diskreciją pasirinkti, kuriuos iš kriterijų laikyti svarbiais.

89 Šiuo atžvilgiu ieškovė nepateikė jokie įrodymo pagrįsti savo teiginį, kad eksportuotojo pelningumas negali turėti poveikio jos turto nuvertėjimo trukmei. Atvirkščiai, Taryba teisingai nurodė, kad eksportuotojo pasirinktas nuvertėjimo

apskaičiavimo metodas, be kita ko, gali priklausyti nuo numatytų investicijų ir atitinkamos įmonės pelningumo.

90 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė neįrodė, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį.

91 Pagrindinio reglamento 5 straipsnis numato, kad subsidijos suma apskaičiuojama pagal naudą, kurią gavėjui suteikė nustatyta tiriamajam laikotarpiui tenkanti subsidija. Šiuo atveju Bendrijos institucijos padarė išvadą, kad palanki ieškovės situacija nagrinėjama trejais finansiniais metais galėjo turėti poveikio jai pasirenkant nuvertėjimo apskaičiavimo metodą. Be to, taip parinktu metodu jos rėmėsi nustatydamos tiriamajam laikotarpiui tenkančią subsidijos dalį. Todėl ieškovė klaidingai teigia, kad į subsidijos dydžio skaičiavimus Bendrijos institucijos įtraukė naudą, tenkančią kitam laikotarpiui nei tiriamasis.

92 Pagrindinio reglamento 11 straipsnio 1 dalis, be kita ko, numato, kad vertinant subsidiją ir žalą dažniausia neatsižvelgiama į informaciją, kuri susijusi su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio. Todėl Bendrijos institucijų analizei svarbūs duomenys paprastai yra susiję su laikotarpiu, kuris pasibaigia kartu su tiriamuoju laikotarpiu. Tačiau ši nuostata nepanaikina galimybės nagrinėjant šiuos duomenis atsižvelgti į ateityje galimų įvykių prognozę, kiek ji yra svarbi ir pagrįsta objektyviais atliekant tyrimą gautais įrodymais.

93 Dėl tokių prognozių svarbos šiuo atveju reikėtų priminti, kad ieškovė neužginčijo Tarybos vertinimo, pagal kurį atitinkamo eksportuotojo pelningumas ir jo

numatytos investicijos gali būti svarbios nustatant naudotiną nuvertėjimo apskaičiavimo metodą.

- 94 Dėl prognozių, į kurias atsižvelgė Taryba, pagrįstumo reikia pastebėti, kad ieškovė neginčija trejus metus iki tiriamojo laikotarpio pabaigos reguliariai investavusi dideles sumas. Nors ši faktinė aplinkybė nebūtinai reiškia, kad nagrinėjamas nuvertėjimas vyko reguliarių ir nuolatinių investicijų sąlygomis, kaip manė Taryba, reikia pabrėžti, kad šis ekonominio pobūdžio vertinimas priklauso didelei diskrecijai, kuria naudojasi Bendrijos institucijos, vertindamos sudėtingas ekonomines situacijas. Ieškovė neįrodė, kad vertindama Taryba šiuo atžvilgiu padarė akivaizdžią klaidą.
- 95 Taigi ieškovė neįrodė, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 5 straipsnį arba 11 straipsnio 1 dalį.
- 96 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šis kaltinimas yra nepagrįstas.

Dėl mažėjančios vertės apskaičiavimo metodo naudojimo (antros dalies ketvirtasis kaltinimas)

— Šalių argumentai

- 97 Ieškovė teigia, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį panaudojusi mažėjančios vertės metodą subsidijos dydžiui apskaičiuoti. Gairėse bei

institucijų praktikoje nurodomas tiesinio metodo naudojimas. Šiuo klausimu ginčijame reglamente nepaaiškintos priežastys, dėl kurių Bendrijos institucijos nukrypo nuo nusistovėjusios jų praktikos, o savo apskaitoje ieškovė naudojo tiesinį metodą.

- 98 Taryba atsikerta, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalis neužkerta kelio kito nei tiesinio nuvertėjimo apskaičiavimo metodo naudojimui, net jei paprastai naudojamas šis metodas. Aplinkybė, kad mažėjančios vertės apskaičiavimo metodas anksčiau nebuvo naudotas, nėra svarbi.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 99 Iš ginčijamo reglamento 45 konstatuojamosios dalies matyti, kad Bendrijos institucijos nustatė nuvertėjimo trukmę taikydamos mažėjančios vertės apskaičiavimo metodą, kurį Indijos teisės aktai numato nagrinėjamam turtui.

- 100 Šiuo klausimu ieškovė teigia, kad mažėjančios vertės metodo naudojimas savime pažeidžia pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį, kaip ji išaiškinta Komisijos gairėse ir taikyta jos ankstesnėje praktikoje.

- 101 Reikia pastebėti, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalis neužkerta kelio taikyti mažėjančios vertės metodą.

- 102 Gairių F skirsnio a punkto ii papunktis numato, kad paskirstydama subsidijų sumą Komisija paprastai naudoja tiesinį nuvertėjimo apskaičiavimo metodą. Kita vertus, tai nereiškia, kad negalima remtis kitu nuvertėjimo apskaičiavimo metodu. Be to, pagal gairių A skirsnį jame pateikiamos nuostatos netaikomos, jei specialiosios aplinkybės pateisina kitokį požiūrį.
- 103 Šiuo atveju ginčijamo reglamento 44 ir 45 konstatuojamosiose dalyse Taryba paaiškino, kad Indijos teisės aktais numatytas mažėjančios vertės apskaičiavimo metodas, lemiantis greitesnį nuvertėjimą nei tais pačiais teisės aktais numatytas tiesinis metodas, buvo tinkamesnis atsižvelgiant į Bendrijos pramonėje naudojamą nuvertėjimo trukmę ir ypatingas aplinkybes, iš kurių ieškovė turėjo naudoti. Tokiomis aplinkybėmis Bendrijos institucijos galėjo teisėtai laikytis kitokio požiūrio nei gairėse numatytas bendrasis požiūris.
- 104 Dėl ieškovės argumento, kad Bendrijos institucijos nenaudojo mažėjančios vertės metodo kituose antisubsidiniuose tyrimuose, reikia priminti, jog vien šio argumento nepakanka, kad būtų paneigtas jo naudojimo teisėtumas šiuo atveju (žr. pirmiau, 45 ir 46 punktus).
- 105 Dėl ieškovės kritikos, pagal kurią Taryba taikė kitokį metodą nei naudotas ieškovės apskaitoje, reikia priminti, kad Komisija teisingai nusprendė, jog šioje apskaitoje naudotas nuvertėjimo apskaičiavimo metodas šiuo atveju buvo netinkamas (žr. 65–37 ir 79 punktus).
- 106 Taigi ieškovė nepagrindė teiginio, kad Bendrijos institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalį vien dėl to, kad nukrypo nuo požiūrio, kuris numatytas gairėse ir kuriuo vadovautasi ankstesniuose antisubsidiniuose tyrimuose.

107 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, šis kaltinimas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl tariamai neobjektyvaus skaičiavimo pobūdžio (antros dalies penktasis kaltinimas)

— Šalių argumentai

108 Ieškovė teigia, kad 4,2 metų laikotarpiui apskaičiuoti Taryba naudojo neobjektyvų metodą. Be kita ko, institucijos neobjektyviai pasirinko šešerių metų laikotarpį abiejų, tiesinio ir mažėjančios vertės, nuvertėjimo apskaičiavimo metodams palyginti ir šešerių metų laikotarpį, per kurį ieškovė tariamai nuolat investavo. Jei institucijos būtų pasirinkusios kitą metų skaičių, jos būtų priėjusios prie kitokios išvados.

109 Neobjektyvų nagrinėjamos nuvertėjimo trukmės nustatymo pobūdį patvirtina aplinkybė, kad pirmajame pranešime Komisija pasiūlė trejų metų laikotarpį, kurį vėliau, vadovaudamasi tais pačiais įrodymais, pakeitė 4,2 metų laikotarpiu.

110 Tarybos teigimu, aplinkybė, kad pakeisdama skaičiavimo kriterijus ji galėjo nustatyti kitokią nuvertėjimo trukmę, neįrodo, kad jos požiūris buvo neobjektyvus. Šiuo atžvilgiu ieškovė neįrodė, kad Taryba viršijo savo diskrecijos ribas.

- 111 Tarybos manymu, tyrimo eigoje Komisija galėjo pakeisti savo požiūrį net jei šis pakeitimas ir nebūtų buvęs pagrįstas naujais įrodymais. Ši aplinkybė nereiškia, kad naujas požiūris yra neobjektyvus.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 112 Ieškovė pateikia kaltinimą dėl nagrinėjamos įprastos nuvertėjimo trukmės nustatymo neobjektyvumo. Ji nurodo, pirma, kad Bendrijos institucijos neobjektyviai pasirinko Indijos teisės aktuose numatytų dviejų alternatyvių metodų palyginimo kriterijus ir, antra, kad jos pakeitė nuvertėjimo trukmę vėlyvoje tyrimo stadijoje bei nesant naujų įrodymų.
- 113 Dėl pirmo tvirtinimo iš ginčijamo reglamento 45 konstatuojamosios dalies matyti, kad šiuo atveju naudotas pavyzdinis šešerių metų laikotarpis atitiko ir Bendrijos pramonėje taikomą vidutinę nuvertėjimo trukmę, ir pagal tiesinį nuvertėjimo metodą, kuris yra vienas iš dviejų Indijos teisės aktais numatytų naudotinių metodų, apskaičiuotą trukmę. Todėl negalima teigti, kad nustatydamos šią trukmę institucijos veikė neobjektyviai. Ieškovės argumentas, kad skaičiuojant nuvertėjimo trukmę už kitą laikotarpį rezultatas būtų buvęs kitoks, nepaneigia nurodytos išvados dėl nešališkai nustatytos trukmės.
- 114 Dėl antrojo teiginio, kad Komisija iš pradžių pasiūlė trejų metų laikotarpį, reikia priminti, kad prekybos apsaugos priemonių tyrimas faktiškai yra tęstinis procesas, per kurį daugelis išvadų nuolat peržiūrimos. Todėl įmanoma, kad galutinės Bendrijos institucijų išvados skiriasi nuo tam tikru tyrimo momentu pateiktų išvadų (minėto sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 182 punktą). Todėl

ieškovė negali tvirtinti, kad nuvertėjimo trukmės vertinimo pakeitimas tyrimo eigoje yra šio vertinimo neobjektyvumo požymis. Be to, kaip nurodė Taryba, nors šiuo atveju pakeitimas ir nebuvo pagrįstas naujais įrodymais, jis buvo atliktas iš ieškovės gavus rašytines ir žodines pastabas.

- 115 Todėl ieškovė neįrodė, kad Bendrijos institucijų atliktas vertinimas buvo neobjektyvus. Taigi šis kaltinimas turi būti atmestas.
- 116 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visas pirmasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės į gynybą ir pareigos motyvuoti pažeidimu vertinant įprastą turto nuvertėjimo trukmę

Šalių argumentai

- 117 Ieškovė teigia, kad 2003 m. balandžio 9 d. pranešime Komisija pateikė naują nuvertėjimo trukmės apskaičiavimo metodą, iš esmės skirtingą nuo nurodyto 2003 m. kovo 4 d. galutinėje informacijoje. Iš šio pranešimo ieškovei nebuvo įmanoma suprasti naujojo metodo. Komisija netiesiogiai pripažino šią aplinkybę, 2003 m. gegužės 5 d. nusiųsdama papildomus paaiškinimus.

- 118 Be to, šie 2003 m. gegužės 5 d. papildomi paaiškinimai taip pat neleido ieškovei pasinaudoti teise į gynybą. Pirma, ieškovė neturėjo galimybės pateikti tinkamų pastabų po 2003 m. gegužės 5 d., nes šioje stadijoje jau buvo neįmanoma pakeisti pasiūlymo dėl ginčijamo projekto priėmimo. Antra, net ir papildomi paaiškinimai jai nesuteikė galimybės suprasti, kaip Komisija nustatė 4,2 metų nuvertėjimo laikotarpį. Šiuo atžvilgiu būtų pakakę pridėti skaičiais išreikštų skaičiavimų lentelę, o to Komisija nepadariusi.
- 119 Dėl Tarybos argumento, pagal kurį ieškovė turėjusi paprašyti paaiškinti 2003 m. balandžio 9 d. pranešimą, ieškovė pastebi, kad jame buvo nustatytas labai trumpas atsakymo pateikimo terminas ir kad jos 2003 m. balandžio 14 d. atsakyme netiesiogiai prašoma pateikti išsamesnius paaiškinimus.
- 120 Ieškovė subsidiariai teigia, kad ginčijamas reglamentas yra nepakankamai motyvuotas, nes pakartoja neišbaigtus 2003 m. balandžio 9 d. pranešimo motyvus.
- 121 Taryba teigia, kad papildomo 2003 m. balandžio 9 d. pranešimo pakako. Jei ieškovė nesuprato jame pateikto skaičiavimo metodo, ji turėjusi prašyti paaiškinimų. Tačiau 2003 m. balandžio 14 d. atsakyme ieškovė tik išreiškė savo nepritarimą Komisijos taikomam metodui.
- 122 Be to, aplinkybė, kad 2003 m. gegužės 5 d. Komisija išsiuntė papildomus paaiškinimus, nereiškia, kad ji pripažino, jog 2003 m. balandžio 9 d. raštas yra nepakankamas. Šie paaiškinimai iš tikrųjų tebuvo atsakymas dėl ieškovės 2003 m. balandžio 14 d. pateikto skaičiavimo. Priešingai nei nurodo ieškovė, šie paaiškinimai buvo išsiųsti laiku.

- 123 Ieškovė žinojo Komisijos naudojamus nuvertėjimo apskaičiavimo metodus ir jai neturėjo būti sunku apskaičiuoti nagrinėjamas sumas. Administracinėje procedūroje ji nė karto neprašė pateikti skaičiais išreikštų skaičiavimų lentelės.
- 124 Galiausiai ieškovė bet kuriuo atveju nepateikė jokio argumento, galinčio patvirtinti, kad galimas informacijos trūkumas sutrukdė jai apsiginti.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 125 Reikia pastebėti, kad vadovaujantis pagrindinio reglamento 30 straipsnio 1 ir 2 dalimis, atitinkami eksportuotojai gali reikalauti atskleisti galutinę informaciją apie esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti imtis nuolatinių priemonių. Šiuo galutinės informacijos atskleidimo reikalavimu siekiama užtikrinti atitinkamų įmonių teisės į gynybą apsaugą (pagal analogiją dempingo srityje žr. 2002 m. lapkričio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kundan ir Tata prieš Tarybą*, T-88/98, Rink. p. II-4897, 131 punktą).
- 126 Be to, vadovaujantis nusistovėjusia teismų praktika prekybos apsaugos priemonių srityje, įmonėms, kurių atžvilgiu atliekamas tyrimas dėl nuolatinių priemonių įvedimo, administracinėje procedūroje turi būti sudarytos galimybės veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodytų aplinkybių tikrumo ir svarbos (žr. minėto sprendimo *Kundan ir Tata prieš Tarybą* 132 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

- 127 Šiuo atžvilgiu nevisiškas galutinės informacijos atskleidimas lemia nuolatinius muitus nustatančio reglamento neteisėtumą tik tuo atveju, kai dėl šio trūkumo atitinkamos šalys neturėjo galimybės veiksmingai apginti savo interesų (žr. minėto sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 292 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 128 Atsižvelgiant į šiuos principus, reikia išnagrinėti ieškovės priekaištus dėl nagrinėjamos informacijos nepakankamumo.
- 129 Reikia pastebėti, kad 2003 m. kovo 4 d. pranešime pateiktas subsidijos apskaičiavimo metodas 2003 m. balandžio 9 d. pranešime buvo pakeistas. Taigi Komisija atskleidė galutinę informaciją apie subsidijos paskirstymo laikotarpiui pasirinktą nuvertėjimo trukmę 2003 m. balandžio 9 d. pranešime.
- 130 Šio pranešimo 28 punktas suformuluotas taip:

„<...> nuspręsta, jog tikslinga taikyti (mažėjančios vertės) metodą, kuris svarbus tuo, kad leidžia greitesnį nuvertėjimą nei tiesinis-linijinis metodas. Yra žinoma, kad esant nuolatinio investavimo sąlygoms pagal (mažėjančios vertės) metodą <...>, numatytą Indijos bendrovių įstatyme ir nurodytą 43 konstatuojamojoje dalyje, leidžiamas 30 % greitesnis nuvertėjimas nei tolygus tiesinis-linijinis metodas per taikomą pavyzdinį šešerių metų laikotarpį, naudojant tiesinį-linijinį metodą. Tai atitinka 4,2 metų laikotarpį, palyginti su šešeriais metais tiesiniam-linijiniui metodui. Todėl šis trumpesnis laikotarpis buvo naudojamas gautai naudai paskirstyti.“

- 131 Ieškovė iš esmės teigia, kad nors minėta galutinė informacija ir nurodo reguliarių ir nuolatinių investicijų sąlygas, tai nereiškia, kad Komisija įvertino nagrinėjamą nuvertėjimo trukmę atsižvelgdama į vienodo dydžio metinių investicijų sumas per šešerių metų laikotarpį.
- 132 Šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad nagrinėjama galutinė informacija susijusi su dviejų ieškovės valstybės teisės aktais numatytų nuvertėjimo apskaičiavimo metodų palyginimu ir kad ji nurodo visus skaičiavimo elementus bei rezultatą. Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad formuluotė „reguliarių ir nuolatinių investicijų sąlygomis“ nebūtinai reiškia, kad nagrinėjamu laikotarpiu investuotos metinės sumos yra vienodos, tačiau galimas šios formuluotės nevienareikšmiškumas negalėjo ieškovei sutrukdyti suprasti taikomo metodo. Iš tikrųjų, net jei ieškovė išreiškė abejones dėl tikslios nagrinėjamos frazės reikšmės, turėdama visus skaičiavimo elementus ir žinodama atitinkamus nuvertėjimo apskaičiavimo metodus, ji galėjo patikrinti jos reikšmę kitų skaičiavimo elementų atžvilgiu.
- 133 Be to, reikia pabrėžti, kad ieškovė niekada neklausė Komisijos apie šios frazės reikšmę. Savo atsakyme į nagrinėjamą 2003 m. balandžio 14 d. pranešimą ieškovė tik užginčijo Komisijos skaičiavimų tikslumą, pateikdama alternatyvų skaičiavimą. Iš šio alternatyvaus skaičiavimo matyti, kad ieškovė pasiūlė skaičiuoti nuvertėjimą atsižvelgiant į pradinę investiciją, o ne į reguliarias ir nuolatinės investicijas. Taigi šis susirašinėjimas patvirtina ne tai, kad ieškovė negalėjo suprasti taikomo metodo, bet kad ji ginčijo vieną iš skaičiavimo elementų.
- 134 Šiomis aplinkybėmis reikia laikyti, kad ieškovė neįrodė, jog 2003 m. balandžio 9 d. pranešime neišsamiai įvertinta įprasta nagrinėjamo turto nuvertėjimo trukmė.

- 135 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad 2003 m. gegužės 5 d. laiške Komisija atsakė į ieškovės pasiūlymą dėl alternatyvaus skaičiavimo metodo nurodydama, kad institucijų skaičiavimas buvo grindžiamas vienodo dydžio metinių investicijų sumomis per šešerių metų laikotarpį. Kadangi ši informacija ieškovei buvo perduota iki Komisijai priimant pasiūlymą dėl ginčijamo reglamento, ieškovė negali teigti, kad ji nebuvo išsiųsta laiku (šiuo klausimu žr. 1998 m. lapkričio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Champion Stationery ir kt. prieš Tarybą*, T-147/97, Rink. p. II-4137, 82 punktą).
- 136 Dėl ieškovės subsidiariai pateikto argumento apie motyvacijos trūkumą reikia pažymėti, kad 2003 m. balandžio 9 d. pranešimo 28 punktas buvo pakartotas ginčijamo reglamento 45 konstatuojamojoje dalyje. Kadangi ieškovė neįrodė, kad šis pranešimas buvo neišsamus, ginčijamo reglamento motyvai šiuo atžvilgiu turi būti laikomi pakankamais.
- 137 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, jog ieškovė neįrodė, kad galutinė informacija buvo neišsami ir dėl to buvo pažeista teisė į gynybą.
- 138 Todėl antrasis ieškinio pagrindas yra nepriimtinas.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 ir 6 dalių pažeidimu nagrinėjant įrodymus, susijusius su žalos ir priežastinio ryšio nustatymu

Preliminarios pastabos

- 139 Reikia priminti, kad klausimas, ar Bendrijos pramonė patyrė žalą ir ar ji buvo patirta dėl subsidijuoto importo, reikalauja įvertinti sudėtingus ekonominius aspektus ir

tam institucijos turi didelę diskreciją. Šios diskrecijos teisminė kontrolė vykdoma neperžengiant ribų, nurodytų 28 punkte.

140 Be to, būtent ieškovė privalo pateikti įrodymų, leidžiančių Pirmosios instancijos teismui konstatuoti, kad nustatydamą žalą Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą (žr. minėto sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 119 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

141 Šiame pagrindė ieškovė tvirtina, kad Bendrijos institucijų atlikta žalos ir priežastiniam ryšiui nustatyti svarbių ekonominių rodiklių analizė buvo neobjektyvi ir turėjo akivaizdžių vertinimo klaidų, bei subsidiariai nurodo motyvų trūkumą. Šiuo atžvilgiu ji nurodo keturis kaltinimus.

Dėl ekonominių tendencijų palyginimui naudoto metodo (pirmasis kaltinimas)

— Šalių argumentai

142 Ieškovė teigia, kad analizuodamos su žala susijusius rodiklius Bendrijos institucijos neįvertino teigiamų tendencijų svarbos Bendrijos pramonei. Ji ginčija ne nustatytas faktines aplinkybes, bet jų palyginimą ir iš šio palyginimo padarytas išvadas.

- 143 Viena vertus, importo poveikį Bendrijos institucijos įvertino klaidingai remdamosi 1998–2000 m. duomenimis.
- 144 Šiuo atžvilgiu, pirma, Bendrijos institucijos per klaidą atsižvelgė į Europos Bendrijų statistikos tarnybos (Eurostato) 1998 m. duomenis. Iš ginčijamo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje pateikiamoje lentelėje nurodytos informacijos matyti, kad ieškovė, vienintelė Indijoje gaminanti ir eksportuojanti nagrinėjamą produktą, pradėjo eksportuoti 1999–2000 biudžetiniais metais.
- 145 Antra, Eurostato 1998–2000 m. duomenys yra nepatikimi. Atitinkama statistinės nomenklatūros kategorija apima daug kitų įvairiai supakuotų ne CD-R produktų, kurių kiekis yra nurodytas tonomis, todėl, siekiant nustatyti importuotų CD-R skaičių, Eurostato duomenims būtų reikėję taikyti matematinę formulę. Tačiau dėl labai nedidelių kiekių tokia formulė statistiškai būtų nepatikima.
- 146 Trečia, iš ginčijamo reglamento 55–64 konstatuojamųjų dalių matyti, kad nuo 1998 iki 2000 metų importas iš Indijos neviršijo 1% Bendrijos rinkos. Taigi jis buvo mažareikšmis pagrindinio reglamento 14 straipsnio 4 dalies prasme.
- 147 Ketvirta, vertinant Bendrijos pramonės situaciją nebuvo tinkamai atsižvelgta į aplinkybę, kad importas pirmaisiais trejais nagrinėjamo laikotarpio metais buvo nedidelis. Tam, kad padarytų išvadą, jog Bendrijos pramonė padidino savo Bendrijos rinkos dalį 3,7%, Bendrijos institucijos palygino 1998 m. ir tiriamojo laikotarpio

duomenis, nors palyginus 2000 m., t. y. pirmuosius metus, kuriais importas pasidarė nebemažareikšmis, su tiriamuoju laikotarpiu, būtų gautas didesnis augimas, t. y. 5 %.

148 Antra vertus, Bendrijos institucijos padarė klaidą pagrįsdamos savo išvadas sutampančių laikotarpių palyginimu.

149 Pirma, palyginimas tarp kalendorinių metų ir tiriamojo laikotarpio buvo klaidingas. Iš tikrųjų devyni kalendorinių 2001 m. ir tiriamojo 2001 m. balandžio mėn.–2002 m. kovo mėn. laikotarpio mėnesiai sutampa, o tai neleidžia lyginant šiuos laikotarpius atsižvelgti į sezoninius pakitimus.

150 Antra, Taryba klaidingai palygino kelerių vienas po kito einančių metų iki 2001 m. tendencijas su tendencijomis, nustatytomis nuo šių metų iki tiriamojo laikotarpio arba per jį. Pavyzdžiui, ginčijamo reglamento 73 konstatuojamojoje dalyje lyginant Bendrijos produkcijos augimą padaryta išvada dėl augimo sulėtėjimo tiriamuoju laikotarpiu yra netiksli, nes ją atspindintys skaičiai susiję su daug trumpesniu laikotarpiu nei tas, kurį atitinka kiti palyginimui naudoti skaičiai. Tas pats pasakytina apie išvadas dėl kainų mažėjimo, dėl riboto pajėgumų augimo bei dėl lėto pardavimo augimo, pateikiamas ginčijamo reglamento 59, 74 ir 76 konstatuojamosiose dalyse.

151 Taryba visų pirma nurodo, kad pagal Bendrijos institucijų praktiką žalos nustatymas reikalauja įvertinti ekonominius ketverių–penkerių metų žalos nagrinėjimo laiko-

tarpio, kuris baigiasi tiriamuoju laikotarpiu, rodiklius. Šiuo atveju Bendrijos institucijos išnagrinėjo žalos veiksnių raidą 1998–2001 m. ir tiriamuoju laikotarpiu.

- 152 Viena vertus, ieškovė klaidingai teigia, kad šis nagrinėjimas neturėjo apimti 1998, 1999 ir 2000 m., kuriais importas buvo nedidelis.
- 153 Pirma, tai, kad 1998 m. ieškovė neeksportavo į Bendriją, neturi reikšmės, nes Bendrijos institucijos turi analizuoti duomenis apie atitinkamą valstybę, o ne apie eksportuotoją.
- 154 Antra, ieškovė neįrodė, kad Eurostato duomenys apie nagrinėjamus metus yra klaidingi. Bet kuriuo atveju Bendrijos institucijos išnagrinėjo su importu susijusių rodiklių raidą remdamosi ir ieškovės pateiktais skaičiais bei gavo rezultatus, panašius į išplaukiančius iš Eurostato duomenų.
- 155 Trečia, nagrinėjamų metų informacijos palyginimas neprieštarauja pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 ir 4 dalims, numatančioms atvejį, kai importo kiekis tiriamuoju laikotarpiu buvo ne toks svarbus.
- 156 Ketvirta, Taryba atsižvelgė į aplinkybę, kad 1998–2000 m. importas buvo nedidelis. Dėl ieškovės argumento, susijusio su Bendrijos pramonės užimamos rinkos dalies augimu, reikėtų pastebėti, kad šio rodiklio raida buvo laikoma teigiama ir ieškovė neįrodė, koku būdu prašoma papildoma analizė būtų galėjusi turėti poveikio žalos įvertinimui.

- 157 Antra vertus, ieškovė klaidingai teigia, kad vertinimo klaidą galėjo lemti iš dalies sutampančių laikotarpių tendencijų palyginimas.
- 158 Pirma, dėl kalendorinių 2001 metų ir tiriamojo laikotarpio palyginimo nurodoma, kad vadovaudamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu Bendrijos institucijos paprastai tiriamuoju laikotarpiu pripažįsta pačius paskutinius eksportuotojo finansinės apskaitos metus, kurie gali skirtis nuo kalendorinių metų. Tai Bendrijos institucijoms neužkerta kelio lyginti tiriamojo laikotarpio tendencijas su ankstesnių metų, iš dalies sutampančių su tiriamuoju laikotarpiu, tendencijomis. Be to, ieškovė neįrodė, kad CD-R importui būdingas sezoniškumas, dėl ko dviejų nagrinėjamų laikotarpių palyginimas taptų netinkamas.
- 159 Antra, ieškovė nenurodo jokios faktinės institucijų naudotų duomenų arba atliktos analizės klaidos. Konkrečiai tariant, ji neginčijo ginčijamo reglamento 59, 73, 74 ir 76 konstatuojamosiose dalyse nustatytų faktinių aplinkybių. Be to, ieškovė nepaiškino, kaip tariami duomenų palyginimo trūkumai paveikė visapusiškos žalos vertinimą.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 160 Pirmuoju kaltinimu ieškovė iš esmės ginčija atsižvelgimą į skirtingų laikotarpių duomenis ekonominių tendencijų raidos palyginime.

- 161 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją nustatyti laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti vertinant žalą (žr. minėto sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 277 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 162 Taip pat reikia pastebėti, kad Bendrijos institucijos gali nagrinėti žalą, patirtą per daug ilgesnį nei tiriamąjį laikotarpį. Ši galimybė pateisinama tuo, kad ekonominių tendencijų nagrinėjimas turi apimti pakankamai ilgą laikotarpį (minėto sprendimo *Nakajima prieš Tarybą* 87 punktą).
- 163 Šiuo atveju iš ginčijamo reglamento 10 konstatuojamosios dalies matyti, kad tiriamasis laikotarpis apėmė 2001 m. balandžio 1 d.–2002 m. kovo 31 d. ir atitiko pačius paskutinius ieškovės finansinės apskaitos metus. Žalos nustatymo laikotarpis apėmė tiriamąjį laikotarpį ir keturis ankstesnius kalendorinius metus, t. y. tęsėsi nuo 1998 m. sausio 1 d. iki 2002 m. kovo 31 dienos.
- 164 Ieškovė nurodo, kad ji neginčija pasirinkto žalos nustatymo laikotarpio. Atvirksčiai, ji visų pirma teigia, kad Bendrijos institucijos negalėjo grįsti savo išvadų 1998, 1999 ir 2000 m., kuriais importas buvo labai nedidelis, duomenimis.
- 165 Iš ginčijamo reglamento 55 ir 57 konstatuojamųjų dalių matyti, kad 1998–1999 m. importas, atsižvelgiant į jo kiekį ir užimamas rinkos dalis, buvo labai nedidelis ir kad 2000 m. jis siekė tik 1 % Bendrijos rinkos.
- 166 Todėl reikia išnagrinėti, ar Bendrijos institucijos įvertino šią aplinkybę nagrinėdamos žalą rodiklius.

- 167 Šiuo atžvilgiu ieškovė nurodo, pirma, kad ji buvo vienintelė Indijos eksportuotoja ir kad į Bendriją pradėjo eksportuoti 1999 m. balandžio mėnesį.
- 168 Iš karto reikia pastebėti, kad turi būti įvertinta bendra žala, nesant poreikio individualizuoti kiekvienos iš atsakingų bendrovių importuotų prekių poveikio (pagal analogiją dempingo srityje žr. minėto sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 163 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Be to, iš teismų praktikos matyti, kad Bendrijos institucijos nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, jei remiasi duomenimis, kurie joms yra pagrįstai prieinami (žr. minėto sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 229 ir 230 punktus bei juose nurodytą teismų praktiką).
- 169 Be to, šiuo atveju net ir darant prielaidą, kad ieškovės Komisijai pateikti duomenys, pagal kuriuos ji pradėjo eksportuoti nuo 1999 m. balandžio 1 d., galėjo sukelti abejonių dėl Eurostato 1998 m. ir 1999 m. pradžios duomenų tipiškumo, reikia pastebėti, kad ginčijamo reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje Bendrijos institucijos pažymėjo, jog su importu susiję rodikliai buvo vertinami 2000 m. prasidedančiu laikotarpiu, kuriuo ieškovė iš tikrųjų eksportavo į Bendriją.
- 170 Antra, ieškovė teigia, kad nedidelis importo kiekis turėjo poveikio Eurostato 1998–2000 m. duomenų tipiškumui.
- 171 Šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad ieškovė nepateikė jokie įrodymo pagrįsti savo teiginį, jog nagrinėjamiems duomenims gauti Eurostato taikyta statistikos formulė būtų nepatikima esant nedideliams kiekiams. Tokiomis aplinkybėmis vien

argumentas dėl nedidelio importo kiekio nagrinėjamu laikotarpiu negali patvirtinti, kad Eurostato duomenims apie šį importą trūksta patikimumo. Bet kuriuo atveju iš ginčijamo reglamento 61 ir 62 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Bendrijos institucijos palygino Eurostato duomenis su ieškovės pateiktaisiais skaičiais ir gavo panašias išvadas dėl nagrinėjamojo laikotarpio.

172 Todėl reikia laikyti, kad Taryba galėjo atsižvelgti į Eurostato 1998, 1999 ir 2000 m. duomenis nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos.

173 Trečia, ieškovė teigia, kad pagrindinio reglamento 10 straipsnio 11 dalis ir 14 straipsnio 3 bei 4 dalys neleido atsižvelgti į nagrinėjamų metų duomenis, jei per šiuos metus importuoti kiekiai buvo nedideli.

174 Pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 11 dalį ir 14 straipsnio 3 bei 4 dalis antisubsidinė procedūra nepradedama arba nedelsiant nutraukiama, jei žala yra mažareikšmė arba kai importo užimama rinkos dalis yra mažesnė nei 1 %.

175 Šiuo atveju ieškovė neteigia, kad importo užimama rinkos dalis yra mažesnė nei minėta 1 % riba bet kuriuo 2001 m. balandžio 1 d.–2002 m. kovo 31 d. laikotarpį apimančio tyrimo momentu. Aplinkybė, kad minėto importo rinkos dalis ilgesnio laikotarpio, pasirinkto siekiant įvertinti ekonomines tendencijas, pradžioje buvo mažesnė nei ši riba, neturi reikšmės, atsižvelgiant į minėtas nuostatas. Ieškovės motyvas, grindžiamas šiomis nuostatomis, neturi reikšmės.

- 176 Galiausiai, ketvirta, dėl ieškovės argumento, susijusio su 1998–2000 m. Bendrijos pramonės rodiklių vertinimu, reikia priminti, kad siekdamos ištirti ekonomines tendencijas Bendrijos institucijos teisėtai gali atsižvelgti į Bendrijos pramonės raidą visu nagrinėjamoju laikotarpiu, įskaitant metus, kuriais importas dar nebuvo pasiekęs didelių apimčių.
- 177 Šioje byloje ieškovė neįrodė, kad pasirinkta pradinė nagrinėjamojo laikotarpio data lėmė netikslių ekonominių tendencijų nustatymą, kiek tai susiję su importo į Bendrijos rinką pradžios sutapimu su Bendrijos pramonės neigiamais rezultatais. Iš tikrųjų, nors pagal ieškovės pateiktą pavyzdį Bendrijos pramonės rinkos dalies augimas buvo didesnis nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio nei nuo 1998 m. iki tiriamojo laikotarpio, reikia pastebėti, kad šis rodiklis bet kuriuo atveju buvo pripažintas teigiamu. Šiuo atžvilgiu ieškovė nenurodė, kaip Tarybos išvadas dėl žalos buvimo ir priežastinio ryšio paveiktų tai, kad nagrinėjamojo laikotarpio pradžia būtų laikomi 2000 metai.
- 178 Todėl ieškovės argumentai dėl atsižvelgimo į 1998, 1999 ir 2000 m. duomenis turi būti atmesti.
- 179 Antra vertus, ieškovė kritikuoja duomenų už iš dalies sutampančius laikotarpius vertinimą.
- 180 Šiuo atžvilgiu, pirma, ji pažymi, kad Bendrijos institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, lygindamos kalendorinių metų, t. y. 1998 ir 2001 m., duomenis su tiriamojo laikotarpio, kurio devyni mėnesiai sutampa su devyniais kalendorinių 2001 m. mėnesiais, duomenimis.

- 181 Reikia pastebėti, kad šiuo atveju pasirinkto tiriamojo laikotarpio trukmė – vieneri metai. Taigi netikslios ekonominės tendencijos negalėjo būti gautos dėl kalendorinių metų ir šio identiškios trukmės laikotarpio duomenų palyginimo, nebent būtų nustatyta, kad CD-R rinkai būdingi sezoniniai svyravimai. Tačiau ieškovė nenurodo, kad tokie svyravimai buvo būdingi CD-R rinkai.
- 182 Antra, ieškovė kaltina Tarybą palyginus vienas paskui kitą einančių metų raidą su raida, nustatyta tarp 2001 m. ir tiriamojo laikotarpio. Ši kritika susijusi su Bendrijos produkcijos, kainų lygio, pardavimo pajėgumų ir kiekių vertinimu, nurodytu ginčijamo reglamento atitinkamai 59, 73, 74 ir 76 konstatuojamosiose dalyse.
- 183 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nagrinėjamaisiais vienas po kito einančiais kalendoriniais metais vykusios raidos negalima tiesiogiai sulyginti su raida tarp 2001 m. ir tiriamojo laikotarpio pabaigos, nes pastaroji yra kitokios trukmės.
- 184 Vis dėlto iš ginčijamojo reglamento 59, 73, 74 ir 76 konstatuojamųjų dalių analizės nematyti, kad išvados dėl nagrinėjamų rodiklių raidos buvo grindžiamos tendencijomis nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos. Iš tikrųjų, nors 73, 74 ir 76 konstatuojamosiose dalyse Taryba nurodė, kad Bendrijos produkcijos augimas „tiriamuoju laikotarpiu sulėtėjo“ ir kad pramonės pardavimai, „palyginti su 2001 m., tiriamuoju laikotarpiu padidėjo tik 6%“, iš šių teiginių nebuvo galima padaryti išvados, jog pagal minėtus rodiklius padėtis Bendrijos pramonėje pablogėjo. Nors 59 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodė, kad nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio importo kaina padidėjo 17%, vis dėlto 102 konstatuojamojoje dalyje išvadas dėl žalos ji pagrindė bendru kainos sumažėjimu 59% nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos. Reikia pabrėžti, kad ieškovė neginčija nė vienos iš šių faktinių aplinkybių.

- 185 Be to, nors ieškovė ir kritikuoja aplinkybę, kad Bendrijos institucijos neapibendrinio 2002 m. duomenų, ji neįrodė, kaip dėl šio neapibendrinimo Taryba netiksliai apibūdino atitinkamų kriterijų raidą. Taigi ieškovė neįrodė, kad šis tariamas duomenų pateikimo trūkumas lėmė šių rodiklių vertinimo klaidą.
- 186 Reikia pastebėti, kad bet kuriuo atveju ieškovė nenurodo, kokį poveikį lyginant nagrinėjamus duomenis tariamai padaryta Tarybos klaida galėjo padaryti jos išvados dėl žalos ir priežastinio ryšio egzistavimo (šiuo atžvilgiu žr. minėto sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 167 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Ji net nenurodo, kaip Tarybos atsižvelgimas į apibendrintus 2002 m. duomenis būtų reikšmingai pakeitęs šias išvadas.
- 187 Todėl reikia laikyti, kad ieškovė neįrodė, jog Taryba padarė faktinę arba akivaizdžią klaidą vertindama nagrinėjamus kriterijus.
- 188 Galiausiai šiame kaltinime ieškovė remiasi pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 ir 6 dalimis, teigdama, kad Bendrijos institucijos neatliko objektyvios skirtingų laikotarpių duomenų analizės.
- 189 Kadangi ieškovė neįrodė faktinės ar akivaizdžios nagrinėjamų duomenų vertinimo klaidos, ji negali teigti, kad lyginami laikotarpiai buvo pasirinkti neobjektyviai. Taigi šiuo atžvilgiu argumentas dėl objektyvumo trūkumo nėra priimtinas.

190 Todėl šis kaltinimas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl atsargų lygio vertinimo (antrasis kaltinimas)

— Šalių argumentai

191 Ieškovė teigia, kad Bendrijos institucijos padarė akivaizdžią klaidą ginčijamo reglamento 103 konstatuojamojoje dalyje nuspręsdamos, jog Bendrijos pramonės atsargų lygio raida sudarė vieną iš smarkiai blogėjančių rodiklių. Atvirkščiai, Bendrijos pramonės atsargų sumažėjimas nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio patvirtina teigiamą tendenciją. Vien ši klaida gali lemti ginčijamo reglamento panaikinimą.

192 Taryba mano, kad ginčijamo reglamento 103 konstatuojamojoje dalyje pateiktas atsargų vertinimas yra tikslus, nes jame nurodytas šio kriterijaus blogėjimas žalos nagrinėjimo laikotarpiu, t. y. nuo 1998 m. iki tiriamojo laikotarpio, o ne tiriamuoju laikotarpiu. Bet kuriuo atveju atsargų lygis nebuvo lemiamas kriterijus nustatant žalą. Todėl tariama klaida negali lemti ginčijamo reglamento panaikinimo, nes neturi poveikio žalos nagrinėjimo rezultatui.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

193 Šiame kaltinime ieškovė teigia, kad Bendrijos pramonės atsargų raidos vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas. Ji neginčija vertinime panaudotų skaičių, nurodytų

ginčijamo reglamento 80 konstatuojamojoje dalyje, tačiau pažymi, kad šių skaičių pagrindu ginčijamo reglamento 103 konstatuojamojoje dalyje Taryba negalėjo daryti išvados, kad nagrinėjamoju laikotarpiu atsargų rodiklis gerokai pablogėjo.

194 Reikia priminti, kad šiuo atveju nagrinėtas laikotarpis buvo nuo 1998 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos. Iš ieškovės neužginčytų duomenų darytina išvada, kad visu šiuo laikotarpiu Bendrijos pramonės atsargos smarkiai augo.

195 Šiuo atžvilgiu ieškovė neįrodė, kad atsargų rodiklio, išreikšto procentine dalimi nuo per laikotarpį pradedant 2000 m. pagamintos produkcijos, pagerėjimas galėjo pakeisti neigiamą tendenciją, konstatuotą visu nagrinėjamoju laikotarpiu. Iš tikrųjų iš ginčijamo reglamento 80 konstatuojamosios dalies matyti, kad atsargų lygis išliko aukštas visu nagrinėjamoju laikotarpiu ir akivaizdžiai išaugo 2001 m. pabaigoje, o tai sutapo su importo kiekių padidėjimu bei tiriamuoju laikotarpiu sudarė aukštą 15 % pagamintos produkcijos lygį.

196 Todėl šis kaltinimas yra nepagrįstas.

Dėl importo kainų vertinimo (trečiasis kaltinimas)

— Šalių argumentai

197 Ieškovė teigia, kad darydamos išvadą dėl importo kainų sumažėjimo Bendrijos institucijos vadovavosi 1998, 1999 ir 2000 m. duomenimis, kurie nebuvo nei svarbūs,

nei patikimi. Vienintelis patikimas importo kainų tendencijų veiksnys yra tas, kad nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio kainos išaugo 15 %. Šis augimas iš tikrųjų buvo dar didesnis, nes abu laikotarpiai iš dalies sutampa.

198 Aplinkybė, kad importo kainos buvo analizuojamos remiantis ir ieškovės pateiktais skaičiais, šiuo atžvilgiu nieko nereiškia. Be to, Bendrijos institucijos neadekvačiai pateikė nagrinėjamus duomenis. Visi su finansiniais metais susiję ieškovės duomenys buvo priskirti vėlesniems kalendoriniams metams. Pavyzdžiui, 1999–2000 finansinių metų, apimančių tik tris 2000 m. mėnesius, kainos buvo priskirtos 2000 m., o ne 1999 m., kuriais gauta didžioji pajamų dalis.

199 Taryba atsikerta, kad ieškovė klaidingai nurodo, jog importo kainų analizei turėjo būti naudojamas laikotarpis nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio, o ne visas žalos nagrinėjimo laikotarpis. Aplinkybė, kad importo lygis iš pradžių neviršijo 1 % Bendrijos rinkos ribos, nėra svarbi.

200 Bendrijos institucijos pripažino, kad Eurostato nurodomos 1998 ir 1999 m. kainos yra nereprezentatyvios dėl nedidelių importo kiekių. Todėl ginčijamo reglamento 59 konstatuojamojoje dalyje jos palygino kainų raidą laikotarpiu nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio. Be to, ieškovės pateiktų finansinių 1999–2000 metų duomenų pagrindu jos atliko kitą kainų analizę. Rezultatai buvę panašūs.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 201 Importo kainų lygių vertinimas šiuo atveju yra pagrindinis veiksnys, pagrindžiantis išvadą dėl Bendrijos kainų dirbtinio sumažinimo ir žalos buvimo. Šį rodiklį Bendrijos institucijos išanalizavo ginčijamo reglamento 58–64 konstatuojamosiose dalyse remdamosi Eurostato duomenų bei ieškovės pateiktais skaičiais.
- 202 Dėl Eurostato duomenų institucijos pirmiausia nusprendė, kad nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos kainos smarkiai sumažėjo – 59%. Ieškovė ginčija atsižvelgimą į 2000 m. duomenis motyvuodama tuo, kad importas vis dar buvo mažareikšmis. Tačiau šis argumentas jau buvo išnagrinėtas ir atmestas 170–175 punktuose.
- 203 Dėl ieškovės pateiktų skaičių analizės reikia priminti, kad jos rezultatai buvo labai panašūs į Eurostato duomenimis grindžiamos analizės rezultatus, t. y. kad kainos sumažėjo 54%. Tačiau ieškovė teigia, kad šie skaičiai yra netikslūs.
- 204 Iš ginčijamo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje esančios lentelės matyti, kad 54% susiję su kainų raida dvejais ieškovės finansiniais metais. Net darant prielaidą, kad 63 konstatuojamojoje dalyje nepakankamai tiksliai nurodyta, jog šis procentas atspindi raidą nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, šis netikslumas taip pat nėra klaida. Iš prieš šią konstatuojamąją dalį pateiktos lentelės aiškiai matyti, kad ji susijusi su raida nuo finansinių 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio. Todėl ieškovė neįrodė, kad jos pateikti skaičiai buvo netiksliai nurodyti.

- 205 Be to, nors ieškovės pateikti duomenys susiję su laikotarpiu, prasidedančiu 1999 m. balandžio 1 d., o Eurostato duomenys apima laikotarpį nuo 2000 m. sausio 1 d., tik dėl šios aplinkybės Tarybos išvada, kad Eurostato ir ieškovės duomenys parodo panašias tendencijas, dar netampa netiksli. Ieškovė nenurodo, kad atsižvelgimas į kitą datą vertinant šiuos duomenis būtų galėjęs lemti kitokias išvadas importo kainų atžvilgiu.
- 206 Todėl ieškovė neįrodė, kad analizuojant importo kainas buvo padaryta faktinė ar kita akivaizdi vertinimo klaida.
- 207 Tad šis kaltinimas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl teigiamų bei neigiamų tendencijų vertinimo (ketvirtasis kaltinimas)

— Šalių argumentai

- 208 Ieškovė mano, kad Bendrijos institucijos neatsižvelgė į teigiamus ir neigiamus žalos rodiklius, pažeisdamos pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 ir 5 dalis. Ginčijamo reglamento 104 ir 105 konstatuojamosiose dalyse pateiktas bendras vertinimas neapėmė visų teigiamų ir neigiamų rodiklių. Taryba iš esmės nusprendė, kad dirbtinis importo kainų sumažinimas turėjo poveikį Bendrijos pramonės galimybei pritraukti kapitalą, o tai patvirtina neigiama investicijų grąžos, pelningumo ir pinigų srautų raida. Taigi bendrą įvertinimą ji pagrindė tik keliais glaudžiai susijusiais rodikliais, neįvertindama teigiamų veiksnių.

- 209 Nors nagrinėjamas laikotarpis ir būtų apėmęs laikotarpį nuo 1998 m. iki tiriamojo laikotarpio, institucijos turėjo atsižvelgti į tai, kad importas iki 2000 m. buvo mažareikšmis. Institucijos nepaaiškino, kodėl kelias teigiamas tendencijas nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, t. y. Bendrijos produkcijos, pramonės apyvartos, jos užimamos rinkos dalies, pajėgumų augimas bei vienalaikis gamybos išlaidų mažėjimas, atsvėrė neigiamas tendencijas.
- 210 Taryba primena, kad žalos nagrinėjimo laikotarpis prasidėjo 1998 metais. Taigi ieškovės nurodytos tendencijos, susijusios su laikotarpiu nuo 2000 m., buvo sąlygiškai svarbios. Be to, Bendrijos institucijos niekada neginčijo teigiamų tendencijų buvimo. Tačiau jos negali atsispindėti apskaitoje ar būti įvertintos atsižvelgiant į neigiamas tendencijas; jos gali būti tik visapusiškai įvertintos atsižvelgiant į bylos aplinkybes.
- 211 Šioje byloje žalos faktą Bendrijos institucijos nustatė remdamosi kriterijais, susijusiais su pramonės galimybe pritraukti kapitalą. Viena vertus, jos atsižvelgė į Bendrijos pramonės kainų, pelningumo ir pinigų srautų neigiamą raidą, lemiančią smarkų investicijų sumažėjimą ir, antra vertus, į aplinkybę, kad šiai pramonei nepavyko gauti naudos iš tokio išlaidų sumažėjimo. Daugiausia su augimu susijusios teigiamos tendencijos pripažintos ne tokiomis svarbiomis dėl smarkaus Bendrijos vartojimo augimo. Bendrijos pramonės pardavimų augimo ir išlaidų sumažėjimo faktiškai nepakanko kainų sumažėjimui kompensuoti ir lemti teigiamą šios pramonės pelningumo raidą. Todėl Bendrijos institucijos pagrįstai padarė išvadą, kad neigiamos tendencijos atsvėrė teigiamas tendencijas.
- 212 Skirtingų veiksnių sulyginimas atliekant šią visapusišką analizę priklausė Bendrijos institucijų diskrecijai ir ieškovė šiuo atžvilgiu neįrodė akivaizdžios klaidos.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 213 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką žalos nagrinėjimas turi apimti visus veiksnius, o atskirai paimtas vienas ar kitas veiksnys negali būti sprendimą lemiantis pagrindas. Teigiama vieno veiksnio raida nekliudo konstatuoti didelės žalos, jei šis konstatavimas grindžiamas skirtingais veiksniais, į kuriuos atsižvelgti reikalauja pagrindinis reglamentas (šiuo atžvilgiu žr. 2000 m. kovo 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Miwon prieš Tarybą*, T-51/96, Rink. p. II-1841, 105 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 214 Savo išvadose dėl šioje byloje padarytos žalos, būtent ginčijamo reglamento 103–105 konstatuojamosiose dalyse, Taryba atsižvelgė į teigiamas Bendrijos pramonės tendencijas. Ji taip pat paaiškino priežastis, dėl kurių kiti rodikliai, kurių raida buvo neigiama, vis dėlto turėjo įtakos didelei žalai atsirasti.
- 215 Ieškovė nepaneigė nė vieno iš su šiuo vertinimu susijusių argumentų ir neįrodė, kad vertinant įvairius žalos veiksnius buvo padaryta akivaizdi klaida. Šiame kaltinime ji vis dėlto teigia, kad Bendrijos institucijos netinkamai išnagrinėjo įvairius teigiamus ir neigiamus rodiklius.
- 216 Šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad ginčydamas bendrą žalos įvertinimą ieškovas negali apsiriboti tuo, kad pasiūlo savo įvairių ekonominių veiksnių įvertinimą, o turi detalizuoti priežastis, dėl kurių, remdamasi šiais veiksniais, Taryba turėjo padaryti kitokią išvadą dėl žalos (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Miwon prieš Tarybą* 103 punktą).

217 Šiuo atveju, nors ieškovė nurodo, kad tam tikri su Bendrijos pramonės būkle susiję rodikliai buvo teigiami, konkrečiai kalbant, kad išaugo produkcija, apyvarta, rinkos dalis ir šios pramonės produktyvumas, taip pat sumažėjo gamybos išlaidos, vien tai dar neįrodo, kad atitinkama pramonė nepatyrė didelės žalos, kurią, be kita ko, sudaro neigiama pelningumo raida ir dideli tiriamuoju laikotarpiu užfiksuoti nuostoliai, lemiantys investicijų sumažėjimą.

218 Pirma, ieškovė nepateikia argumentų, įrodančių, kad atsižvelgiant į bendrą svarbių veiksnių analizę Taryba padarė klaidingą išvadą, jog pramonė patyrė ankstesniame punkte minėtą žalą.

219 Antra, ieškovės argumentas dėl nagrinėjamojo laikotarpio pradžios jau buvo išnagrinėtas ir atmestas šio sprendimo 176 ir 177 punktuose.

220 Todėl šis kaltinimas dėl bendro žalos rodiklių įvertinimo turi būti atmestas.

221 Taigi trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida taikant pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 ir 7 dalis importo iš Taivano poveikio nagrinėjimui

Šalių argumentai

- 222 Ieškovė nurodo, kad ginčijamame reglamente Taryba išnagrinėjo, ar Bendrijos pramonei padaryta žala galėjo kilti dėl kitų nei importo iš Indijos veiksnių, pavyzdžiui, dėl importo iš Taivano dempingo, kurio atžvilgiu 2001 m. gruodžio mėn. nustatytas laikinas antidempingo muitas.
- 223 Prieš įvedant šį muitą importas iš Taivano užėmė 62 % rinkos ir jo vidutinė kaina buvo kur kas mažesnė nei importo iš Indijos kaina. Tiriamuoju laikotarpiu šis 27,5 % kainos skirtumas buvo didesnis už antidempingo muitą, taikomą Taivano eksportuotojams, išskyrus *Princo Corp* ir neprofesionalius eksportuotojus. Todėl šiuo laikotarpiu padaryta žala negalėjo būti priskirta importui iš Indijos.
- 224 Kad išvengtų Taivano importo poveikio, Taryba savo vertinimą galėjo grįsti tik trijų su puse mėnesių trukmės laikotarpiu nuo laikino antidempingo muto įvedimo iki tiriamojo laikotarpio pabaigos. Taryba negalėjo pripažinti, kad šiuo laikotarpiu Bendrijos pramonei turėjo įtakos importo iš Indijos kainos. Nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio importas iš Taivano neteko 6 % rinkos, o Bendrijos, Indijos ir kitų trečiųjų valstybių gamintojų rinkos dalys padidėjo po 2 %. Tiriamuoju

laikotarpiu importo iš Indijos kiekis padidėjo tik 16 187 000 vienetų, t. y. apie 0,73 % rinkos. Šių duomenų nepakanka išvadai, kad importas iš Indijos atskirai galėjo sukelti didelę žalą.

225 Be to, minėtu laikotarpiu trečiųjų šalių kilmės, t. y. Honkongo, Šveicarijos ir Kinijos, importo augimas buvo didesnis nei Indijos kilmės importo augimas, o šio importo kainos – mažesnės už Indijos importo kainas.

226 Taryba mano, kad priežastinis ryšys tarp ginčijamo importo ir žalos išlieka, net jei importas yra daugelio kitų veiksnių dalis ir jeigu kiti veiksniai nenutraukia priežastinio ryšio tarp importo ir žalos.

227 Šiuo atveju Taryba padarė išvadą, kad importo iš Taivaniau sukelta žala nenutraukė šio priežastinio ryšio. Pirma, nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, t. y. iki įsigaliojant antidempingo priemonėms Taivaniui, Indijos gamintojas padidino savo rinkos dalį daugiau kaip 8 %. Antra, įvedus antidempingo priemones, Indijos gamintojas perėmė Taivaniau eksportuotojų prarastos rinkos dalį. Trečia, žemos importo iš Indijos kainos lėmė dirbtinį Bendrijos kainų reikšmingą sumažėjimą.

228 Ieškovės argumentas klaidingai grindžiamas tiriamojo laikotarpio suskaidymu į dvi dalis, t. y. į iki ir po antidempingo muitų įvedimo Taivaniui. Be to, šie teiginiai, susiję su laikotarpiu, vėlesniu nei priemonių įvedimas Taivaniau atžvilgiu, yra nesvarbūs. Ieškovė teigia, kad importo iš Indijos poveikis apsiribojo rinkos dalies padidėjimu dėl importo kiekio išaugimo 16 187 000 vienetais, ir taip Bendrijos pramonė tariamai prarado šią rinkos dalį. Tačiau šiuo atveju žala pasireiškė ne rinkos praradimu,

o Bendrijos pramonės finansiniais nuostoliais, kurie turėjo įtakos jos investicinėms galimybėms. Šiuo atžvilgiu 9 % rinkos užimančio importo iš Indijos sukeltas dirbtinis kainų sumažinimas turėjo pastebimą poveikį jos finansiniams nuostoliams.

- 229 Dėl ieškovės pastabų apie Honkongo, Šveicarijos ir Kinijos kilmės importą pažymėtina, kad jų užimama rinkos dalis buvo pernelyg maža, jog turėtų poveikį Bendrijos kainoms.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 230 Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalis numato pareigą išnagrinėti žinomus veiksnius, kurie tuo pačiu metu, kaip ir subsidijuotas importas, daro žalą Bendrijos pramonei. Šis nagrinėjimas turi leisti atskirti nagrinėjamajam importui šių kitų veiksnių padarytą žalą. Šie veiksniai, be kita ko, yra nesubsidijuoto importo kiekiai ir kainos.
- 231 Šiuo atveju iš ginčijamo reglamento 116 konstatuojamosios dalies matyti, kad nagrinėjamu laikotarpiu atitinkamai Bendrijos pramonei turėjo įtakos Taivanie importas dempingo kainomis, kuris padarė didelės žalos nuo 1997 iki 2000 metų. Be to, negalima atmesti galimybės, kad neigiamas šio importo poveikis tęsėsi iki laikinųjų apsaugos priemonių įvedimo 2001 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2479/2001, nustatančiu laikinąjį antidempingo muitą Taivanie kilmės CD-R importui (OL L 334, p. 8).

- 232 Atsižvelgdamos į šį žinomą veiksnių Bendrijos institucijos, nustatydamas importo iš Indijos žalą, turėjo išnagrinėti, ar importo iš Taivano poveikis nenutraukė priežastinio ryšio tarp importo iš Indijos ir Bendrijos pramonei padarytos žalos (šiuo klausimu žr. 1995 m. liepos 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Koyo Seiko prieš Tarybą*, T-166/94, Rink. p. II-2129, 81 punktą; 1998 m. sausio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sinochem prieš Tarybą*, T-97/95, Rink. p. II-85, 98 punktą ir 1999 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Petrotub ir Republica prieš Tarybą*, T-33/98 ir T-34/98, Rink. p. II-3837, 176 punktą).
- 233 Reikia pastebėti, kad ginčijamo reglamento 116–118 konstatuojamosiose dalyse Taryba iš tiesų išnagrinėjo importo iš Taivano poveikį ir padarė išvadą, jog jei nagrinėjamoju laikotarpiu jis ir turėjo poveikio Bendrijos rinkai, šis poveikis vis dėlto nebuvo toks, kad nutrauktų priežastinį ryšį.
- 234 Ieškovė kaltina Bendrijos institucijas padarius akivaizdžią klaidą atliekant šį nagrinėjimą.
- 235 Pirmiausia reikia pastebėti, kad ieškovė pateikia savo argumentus atskirdama laikotarpius prieš laikinųjų apsaugos priemonių importo iš Taivano atžvilgiu įvedimą ir po jo, o tai reiškia, kad šiuos du laikotarpius Bendrijos institucijos turėjo nagrinėti atskirai. Vis dėlto pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 1 dalį nustatyta žala yra ta, kuri patirta tiriamuoju laikotarpiu. Taigi, nors Taryba turėjo atsižvelgti į laikinųjų apsaugos priemonių įvedimą tiriamuoju laikotarpiu, ir tai ji padarė ginčijamo reglamento 116 ir 117 konstatuojamosiose dalyse, jos išvados dėl žalos ir priežastinio ryšio pagrįstai taikomos visam minėtam laikotarpiui.

- 236 Toliau neginčijama, kad importas iš Taivaniai galėjo turėti poveikio žalai, kuri Bendrijos pramonei padaryta per dalį nagrinėjamojo laikotarpio. Ieškovė klaidingai teigia, kad vien ši aplinkybė panaikina galimybę, jog subsidijuotas importas tuo pačiu laikotarpiu taip pat padarė didelės žalos.
- 237 Pagal teismų praktiką atsakomybė už žalą gali būti priskirta nagrinėjamam importui, net jeigu jis lėmė tik dalį didesnės, dėl kitų veiksnių atsiradusios žalos (žr. 1988 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Canon ir kt. prieš Tarybą*, 277/85 ir 300/85, Rink. p. 5731, 62 punktą). Todėl negalima iš karto atmesti galimybės, kad žalą vienu metu sukėlė keletas veiksnių, kurių kiekvienas, atskirai vertinamas, yra didelės žalos priežastis.
- 238 Taigi svarbaus išorinio veiksnio, kaip antai importas iš Taivaniai šiuo atveju, buvimas automatiškai nenutraukia priežastinio ryšio tarp nagrinėjamojo importo ir Bendrijos pramonei padarytos žalos. Vis dėlto reikia išnagrinėti, ar Bendrijos institucijos galėjo pagrįstai konstatuoti, kad nepaisant šio išorinio veiksnio, subsidijuojamas importas padarė didelės žalos.
- 239 Šiuo klausimu ieškovė visų pirma pabrėžia, kad importas iš Taivaniai užėmė 62 % rinkos ir kad jo vidutinė kaina buvo daug mažesnė nei importo iš Indijos vidutinė kaina. Atsižvelgiant į šio importo kiekius ir kainas, importui iš Indijos nebuvo galima priskirti jokios žalos, nes jis užėmė tik 9 % rinkos ir importuotos prekės buvo parduodamos kur kas didesnėmis kainomis.
- 240 Visų pirma net darant prielaidą, kad taip ieškovė nori pasakyti, jog ji buvo priversta sulyginti savo kainą su importo iš Taivaniai dempingo kaina, tai nepaneigia argumento, kad šis importas Bendrijos pramonei padarė didelės žalos.

- 241 Toliau reikia pabrėžti, kad ieškovė neginčija aplinkybės, jog importas iš Indijos užėmė didelę rinkos dalį, kad jo kaina buvo mažesnė už Bendrijos kainą ir kad jis konkuravo su Taivaniau gamintojų produkcija. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, jos teiginys, kad kur kas didesnis ir pigesnis importas iš Taivaniau užkirto jai bet kokią galimybę dirbtinai sumažinti kainas, yra nepagrįstas. Iš tikrųjų negalima nukrypti nuo teiginio, kad didelė žala, kurią sudaro dėl dirbtinio Bendrijos kainų sumažinimo patirti nuostoliai, yra įvairaus trečiųjų šalių kilmės importo, turinčio galimą skirtingą poveikį, rezultatas.
- 242 Galiausiai reikia pastebėti, kad Bendrijos institucijos paaikškino priežastis, dėl kurių importas iš Taivaniau, net ir labai mažomis kainomis ir dideliais kiekiais, nepanaikino galimybės, kad importas iš Indijos, paimtas atskirai, darė įtaką Bendrijos kainoms. Iš ginčijamo reglamento 117 konstatuojamosios dalies matyti, kad importas iš Indijos galėjo ne tik konkuruoti su importu iš Taivaniau, bet ir padidinti savo dalį rinkoje daugiau kaip 8 % nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio bei perimti rinkos dalį, kurią Taivaniau eksportuotojai prarado nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio. Šie ieškovės neužginčyti argumentai leido Tarybai šioje konstatuojamojoje dalyje padaryti teisingą išvadą, kad žemas importo iš Indijos kainų lygis turėjo esminį poveikį Bendrijos kainoms.
- 243 Todėl ieškovė klaidingai teigia, kad atsižvelgiant į importo iš Taivaniau kiekius ir kainas jos importui negalima priskirti jokios žalos.
- 244 Antra, ieškovė teigia, kad aplinkybė, jog Taivaniau eksportuotojams praradus rinkos dalį dėl laikinųjų apsaugos priemonių įvedimo, importo iš Indijos užimama rinkos dalis galėjo didėti kartu su Bendrijos produkcijos dalimi, buvo nepakankama padaryti išvadą apie importo iš Indijos esminį poveikį Bendrijos rinkai.

- 245 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, jog ginčijamo reglamento 117 konstatuojamojoje dalyje pateikiamos Tarybos išvados grindžiamos ne tik tuo, kad importas iš Indijos galėjo užpildyti Taivaniaus eksportuotojų prarastos rinkos dalį, bet ir aplinkybe, kad konkuruodamas su importu iš Taivaniaus jis galėjo užimti didelę Bendrijos rinkos dalį ir kad žemas jo kainų lygis paveikė Bendrijos kainas.
- 246 Aplinkybė, kad kiti rinkos dalyviai, ypač Bendrijos gamintojai, taip pat perėmė dalį Taivaniaus eksportuotojų prarastos rinkos, nepaneigia Tarybos išvados, kad importas iš Indijos, atskirai paėmus, tiriamuoju laikotarpiu padarė didelės žalos Bendrijos gamintojams.
- 247 Atsižvelgiant į visas šias išvadas, atrodo, kad ieškovė neįrodė, jog Bendrijos institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą konstatuodamos, kad Taivaniaus kilmės importas šiuo atveju nenutraukė priežastinio ryšio.
- 248 Be to, ieškovė pastebi, kad bendras Honkongo, Šveicarijos ir Kinijos kilmės importo augimas buvo didesnis ir kad importuotos prekės buvo parduodamos mažesniais kainomis nei iš Indijos importuotos prekės.
- 249 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Tarybos išvados grindžiamos ne vieninteliu argumentu, jog importas iš Indijos galėjo užpildyti didelę Taivaniaus eksportuotojų prarastos rinkos dalį. Bet kuriuo atveju ieškovė pripažįsta, kad importo iš Indijos perimta dalis buvo panašaus dydžio kaip ir Bendrijos gamintojų bei visų kitų trečiųjų šalių gamintojų perimtos dalys.

250 Be to, jei ieškovės pastaba turėtų būti aiškinama taip, kad institucijos nepakankamai išnagrinėjo Honkongo, Šveicarijos ir Kinijos kilmės importo poveikį, toks teiginys neturėtų būti priimtas. Iš tiesų iš ginčijamo reglamento 121 konstatuojamosios dalies, kurios ieškovė neužginčijo, matyti, kad Indijos kilmės importo kiekis viršijo importą iš kiekvienos iš šių trijų valstybių penkis–šešis kartus ir kad importas iš kiekvienos iš šių valstybių tiriamuoju laikotarpiu sudarė 2 % rinkos, o Indijos gamintojai užėmė 9 % rinkos. Todėl bet kuriuo atveju Taryba galėjo manyti, jog importas iš šių trečiųjų valstybių buvo nepakankamai didelis, kad nutrauktų priežastinį ryšį šioje byloje.

251 Tad ketvirtasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su patento savininko antikonkurencinių veiksmų poveikio nagrinėjimu, pažeidžiant pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 ir 7 dalis

Šalių argumentai

252 Ieškovė nurodo, kad administracinėje procedūroje Bendrijos pramonės vardu buvo teigiama, jog CD-R patentų savininkas piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi, nustatydamas per didelius atskaitymus. Ginčijamo reglamento 135 konstatuojamojoje dalyje atmetusios šį teiginį dėl vienintelės priežasties, kad jis nebuvo patvirtintas oficialiu konkurencijos priežiūros institucijų sprendimu, Bendrijos institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 ir 7 dalis, kaip jos išaiškintos 1992 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo sprendime *Extramet Industrie prieš Tarybą* (C-358/89, Rink. p. I-3813) ir 2001 m. rugsėjo 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Mukand ir kt. prieš Tarybą* (T-58/99, Rink. p. II-2521).

- 253 Komisija žinojo apie šį kaltinimą dominuojančia padėtimi, nes, kaip matyti iš jos 2003 m. rugpjūčio 3 d. pranešimo spaudai, su šiuo konkurencijos taisyklių pažeidimu susijęs tyrimas ginčijamo reglamento priėmimo momentu buvo galutinėje stadijoje.
- 254 Ginčijamo reglamento 134 konstatuojamojoje dalyje pateikto poveikio vertinimo atskaitymų patento savininkui nepakanka, kad būtų paneigtas nurodomo piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi poveikis ir ypač per didelių atskaitymų poveikis. Pirma, galimybė, kad Indijos eksportuotojas taip pat patyrė žalos dėl per didelių atskaitymų, yra nesvarbi vertinant Bendrijos pramonės patirtą žalą. Antra, nors Bendrijos pramonės pelningumas 1999 m., t. y. kai atskaitymai jau buvo taikomi, buvo didžiausias, tai neprieštarauja tam, kad tiriamuoju laikotarpiu šie atskaitymai prisidėjo prie žalos. Trečia, Tarybos pastebėjimas, kad spaudimas sumažinti kainas sukliudė Bendrijos pramonei susigrąžinti atskaitymų sumas iš vartotojų, yra nesvarbus. Iš tikrųjų Bendrijos institucijos turėjo išnagrinėti, ar nesant per didelių atskaitymų Bendrijos pramonė vis dar patirtų žalą. Be to, jei Bendrijos pramonės išlaidos buvo dirbtinai padidintos dėl per didelių atskaitymų, dirbtinio kainų sumažinimo analizė šiuo atveju nėra tiksli.
- 255 Taryba teigia ginčijamo reglamento 134 ir 135 konstatuojamosiose dalyse išsamiai išnagrinėjusi atskaitymų poveikį ir tariamus antikonkurencinius veiksmus, net jei šie veiksmai niekada nebuvo patvirtinti. Ieškovės teiginys, pagal kurį Taryba neįvertino šios aplinkybės dėl to, kad nebuvo oficialaus sprendimo, grindžiamas klaidingu ginčijamo reglamento aiškinimu.
- 256 Teiginiai dėl antikonkurencinio elgesio buvo susiję su atskaitymų sumos nustatymu. Šiuo atžvilgiu, kadangi atskaitymai buvo mokami tiek Bendrijos, tiek Indijos gamintojų, jų mokėjimas negali paaiškinti kainų skirtumo. Be to, Bendrijos pramonė turėjo mokėti atskaitymus tiek 1999 m., t. y. kai jos pelningumas buvo didžiausias,

tiek 2000 m. bei tiriamuoju laikotarpiu, kai jos pelningumas buvo neigiamas. Taigi, priešingai nei tvirtina ieškovė, atsakymas į klausimą, ar Bendrijos pramonė patyrė žalos dėl tariamai per didelių atskaitymų, yra nesvarbus vertinant priežastinį ryšį šioje byloje, nes neįmanoma, kad vienintelis išlaidų veiksnys, identiškas visiems rinkos dalyviams, būtų galėjęs nutraukti šį priežastinį ryšį. Vis dėlto 135 konstatuojamojoje dalyje Taryba paaiškino, kad kaltinimas antikonkurenciniu elgesiu nėra pripažintas jokių oficialiu sprendimu.

257 Taryba pastebėjo, kad bylos aplinkybės skiriasi nuo minėto sprendimo *Mukand ir kt. prieš Tarybą* aplinkybių. Nenustačius su nagrinėjama veiksmis susijusių faktų, nebuvo automatinio ryšio tarp tariamų veiksmų ir atitinkamos prekės kainos, o šie veiksmai turėjo poveikį ir atitinkamam eksportuotojui.

258 Dėl prie dubliko pridėto Komisijos pranešimo spaudai Taryba pastebi, kad ieškovė nepaaiškino priežasties, dėl kurios ši jo nepateikė kartu su ieškiniu pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 1 dalį. Be to, šiame pranešime minimi įrašyti CD, o ne CD-R, be to, jis nebuvo susijęs nei su ieškovės nurodyta dominuojančia padėtimi, nei su ieškovės nurodytų per didelių atskaitymų patento savininkui mokėjimu.

259 *CECMA* teigia, kad institucijos neprivalėjo nagrinėti šio teiginio vadovaudamosi pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalimi. Pirma, tariami veiksmai vienodai paveikė Bendrijos ir pasaulio gamintojus. Todėl jis negali paveikti konkurencijos tarp trečiųjų šalių ir Bendrijos gamintojų. Antra, tariamai antikonkurenciniai veiksmai nebuvo žinomas veiksnys.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 260 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką nustatydamas žalą Bendrijos institucijos privalo išnagrinėti, ar jų įrodinėjama žala iš tikrųjų lemia dempingo kainomis parduodamas arba subsidijuotas importas, ir atskirti ją nuo bet kurios žalos, atsiradusios dėl kitų veiksnių, pavyzdžiui, dėl Bendrijos gamintojams poveikį darančių antikonkurencinių veiksnių (minėtų sprendimų *Extramet Industrie prieš Tarybą* 16 punktas ir *Mukand ir kt. prieš Tarybą* 39 ir 40 punktai).
- 261 Šiuo atveju iš bylos dokumentų matyti, kad skundą pateikusios Bendrijos pramonės vardu 2003 m. sausio 7 d. pateiktame paaiškinime buvo nurodyta, jog bendrovė CD-R patentų savininkė piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi reikalaujama per didelių atskaitymų ir kad Europos gamintojai buvo išstumti iš rinkos dėl bylinėjimosi su šia bendrove. Šis pastebėjimas pramonės vardu pateiktas atsikertant į ieškovės teiginį, kad pritarimo skundai mastas pagrindinio reglamento 10 straipsnio 8 dalies prasme sumažėjo taip, jog nesiekė procedūros pradėjimui reikalaujamos ribos. Tą patį pastebėjimą tyrimo eigoje ieškovė pateikė nurodydama, kad tariamai anti-konkurencinių veiksnių, įskaitant per didelių atskaitymų nustatymą, poveikis yra nagrinėtinas veiksnys nustatant žalą.
- 262 Šiame ieškinyje pagrindinė ieškovė teigia, kad Taryba neišnagrinėjo šio veiksnio, ginčijamo reglamento 135 konstatuojamojoje dalyje apsiribodama konstatavimu, kad nagrinėjamas teiginys nebuvo patvirtintas jokių konkurencijos priežiūros institucijų atlikus tyrimą priimtu oficialiu sprendimu.
- 263 Šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad iš ginčijamo reglamento 135 konstatuojamosios dalies nematyti, jog Bendrijos institucijos veiksmingai išnagrinėjo klausimą, ar nustatyto žalos nesukėlė nurodyti antikonkurenciniai veiksmai.

- 264 Taigi, jei šios konstatuojamosios dalies nepakanka tam, kad būtų paneigtas ieškovės nurodyto veiksnio poveikis, reikia pastebėti, kad atsakymas į klausimą, ar Taryba atsižvelgė į minėtą poveikį, vis dėlto turi būti išnagrinėtas atsižvelgiant į ginčijamame reglamente nurodytų motyvų visumą (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Koyo Seiko prieš Tarybą* 79 punktą).
- 265 Tačiau Taryba nurodo, kad ji atsižvelgė į šį veiksnių ginčijamo reglamento 134 konstatuojamojoje dalyje. Iš šios konstatuojamosios dalies matyti, kad Taryba bendrai išnagrinėjo atskaitymų už patentus mokėjimo poveikį konstatuodama, jog šis veiksnys nebuvo toks, kad nutrauktų priežastinį ryšį šioje byloje. Taryba teigia, kad šiuo konstatavimu ji taip pat atsakė į teiginį, jog atskaitymai buvo per dideli ir laikytini antikonkurenciniais veiksmais.
- 266 Šiuo atžvilgiu, nors 134 ir 135 konstatuojamosios dalys ir yra skirtinguose skirsniuose, t. y. „Atskaitymai patento savininkui“ ir „Kiti veiksniai“, iš šalių pateiktų argumentų matyti, kad abiejose iš jų yra ta pati bylos medžiagos informacija, susijusi su atskaitymais patento savininkui. Be to, šios konstatuojamosios dalys išdėstytos taip, kad jas reikia skaityti kartu dėl ginčijamo reglamento struktūros.
- 267 Todėl reikia atsižvelgti į išvadas, pateiktas 134 konstatuojamojoje dalyje, kad būtų išnagrinėta, ar Taryba atskyrė dėl ieškovės nurodytų antikonkurencinių veiksmų galbūt atsiradusią žalą.
- 268 Pirma, ieškovė ginčija šių išvadų reikšmę nurodydama, kad institucijos turėjo tiksliai įvertinti atskaitymų patento savininkui poveikį, jog galėtų padaryti išvadą, kad net jei atskaitymai patento savininkui nebūtų per dideli, Bendrijos pramonė būtų patyrusi žalą.

- 269 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad siekdamas paneigti išorinio veiksnio lemiamą poveikį Bendrijos institucijos turi išnagrinėti, ar minėtas poveikis buvo toks, kad nutrauktų priežastinį ryšį tarp nagrinėjamo importo ir Bendrijos pramonei padarytos žalos (žr. 232 punktą). Tačiau šis nagrinėjimas nebūtinai reikalauja nustatyti tikslų nagrinėjamo veiksnio poveikį. Pakanka, kad Bendrijos institucijos konstatuotų, jog nepaisant šio išorės veiksnio, nagrinėjamo importo padaryta žala buvo didelė.
- 270 Šioje byloje Taryba pabrėžė, kad importas iš Indijos Bendrijos pramonei sukėlė didelę žalą, ypač dėl Bendrijos kainų dirbtinio sumažinimo. Ji paaiškino, kad net jei atskaitymai patento savininkui turėjo neigiamą poveikį Bendrijos pramonės pelnui, šis visiems rinkoje esantiems gamintojams poveikį turintis veiksnys buvo jau 1999 m., t. y. dar iki tol, kol importas išaugo. Todėl šis veiksnys negalėjo sukelti neigiamos Bendrijos gamintojų padėties raidos nuo 1999 metų. Atsižvelgdama į šiuos argumentus Taryba galėjo pagrįstai manyti, kad atskaitymų patento savininkui mokėjimas negalėjo turėti poveikio subsidijuojamo importo sukeltai žalai.
- 271 Taryba teisingai tvirtina, kad klausimo, ar atskaitymai patento savininkui buvo per dideli dėl patento savininko antikonkurencinių veiksmų, nagrinėjimas bet kuriuo atveju negali paneigti ankstesniame punkte minėtos išvados.
- 272 Taip pat reikia pastebėti, jog, skirtingai nuo situacijų, nagrinėtų bylose, kuriose priimti minėti sprendimai *Extramet prieš Tarybą* ir *Mukand ir kt. prieš Tarybą*, šioje byloje nurodomi antikonkurenciniai veiksmai nepriskirtini Bendrijos gamintojų veiksams. Taigi, siekdamas įvertinti šį poveikį šioje byloje, Bendrijos institucijos neturėjo nagrinėti, ar pati Bendrijos pramonė neprisidėjo prie patirtos žalos.

- 273 Antra, nurodydama minėtą sprendimą *Mukand ir kt. prieš Tarybą* ieškovė teigia, kad dėl dirbtinio kainų sumažinimo atsiradusi žala buvo įvertinta netinkamai, jei Bendrijos kainos buvo dirbtinai padidintos dėl per didelių atskaitymų patento savininkui.
- 274 Reikia priminti, kad bylos aplinkybės, kuriomis priimtas minėtas sprendimas *Mukand ir kt. prieš Tarybą*, buvo susijusios su veiksmis, turinčiais poveikį Bendrijos kainoms, o ne importuotų prekių kainoms. Šioje byloje Taryba nustatė, kad nagrinėjamus atskaitymus patento savininkui turėjo mokėti visi gamintojai, įskaitant ieškovę. Ieškovė neginčijo šių faktinių duomenų.
- 275 Taigi ginčijamo reglamento 134 konstatuojamojoje dalyje Taryba galėjo padaryti išvadą, kad nagrinėjamas išorės veiksnys negali paaiškinti Bendrijos ir Indijos kainų skirtumo bei kad dėl to jis nepaveikė kriterijų, į kuriuos atsižvelgta apskaičiuojant dirbtinio kainų sumažinimo lygį. Net jei atskaitymai patento savininkui būtų per dideli dėl antikonkurencinių veiksmų, šis veiksnys negalėtų paveikti šio įvertinimo.
- 276 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, reikia laikyti, kad ieškovė neįrodė, jog vertindama žalą Taryba nepaneigė poveikio, atsiradusio dėl tariamai antikonkurencinių veiksmų.
- 277 Tokiomis aplinkybėmis nebereikia priimti sprendimo dėl dublike ieškovės pateikto faktinio įrodymo priimtinumom, t. y. 2003 m. rugpjūčio 3 d. Komisijos pranešimo spaudai, aprašančio tyrimą dėl EB 81 ir EB 82 straipsnių taikymo tipinei licencinei sutarčiai dėl tam tikrų rūšių CD. Iš tikrųjų iš ieškovės argumentų matyti, kad šis įrodymas buvo pateiktas siekiant pagrįsti teiginį, jog Bendrijos institucijos žinojo apie nagrinėjamą veiksnį. Tačiau ji nepaaiškino, kaip šis pranešimas galėjo pagrįsti argumentą, kad tas veiksnys galėjo nutraukti priežastinį ryšį šioje byloje.

- 278 Todėl penktąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.
- 279 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad reikia atmesti visą ieškinį ir todėl nėra reikalo priimti sprendimo dėl subsidiariai Tarybos pateiktų reikalavimų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 280 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti atsakovės patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.
- 281 Komisija padengia savo patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį.
- 282 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies trečiąją pastraipą Pirmosios instancijos teismas gali nurodyti kitiems į bylą įstojusiems asmenims, kurie nėra nei valstybės narės, nei institucijos, patiems padengti savo išlaidas. Šios bylos aplinkybėmis ir atsižvelgdamas į tai, kad į bylą įstojusios šalies, atitinkamos Bendrijos pramonės interesus ginančios asociacijos *CECMA*, pastabos nepapildė Komisijos ir Tarybos argumentų svarbia informacija, Pirmosios instancijos teismas mano esant teisinga jai pačiai padengti patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Ieškovė padengia savo bei atsakovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Įstojusios į bylą šalys pačios padengia savo patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Legal

Lindh

Vadapalas

Paskelbta 2006 m. spalio 4 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

H. Legal

Turinys

Teisės aktai	II - 3920
Ginčo aplinkybės	II - 3924
Procesas ir šalių reikalavimai	II - 3926
Dėl teisės	II - 3928
Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 5 straipsnio, 7 straipsnio 3 dalies ir 11 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir akivaizdžia įprastos turto nuvertėjimo trukmės vertinimo klaida	II - 3929
Preliminarios pastabos	II - 3929
Dėl su nuvertėjimo trukme susijusių įrodymų vertinimo (pirmoji dalis)	II - 3930
— Šalių argumentai	II - 3930
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3932
Dėl turto priskyrimo liejimo formoms ir neatsižvelgimo į ieškovės apskaitos informaciją (antros dalies pirmasis ir antrasis kaltinimai)	II - 3937
— Šalių argumentai	II - 3937
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3939
Dėl atsižvelgimo į ieškovės pelningumą ir investicijas (antros dalies trečiasis kaltinimas)	II - 3943
— Šalių argumentai	II - 3943
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3944
Dėl mažėjančios vertės apskaičiavimo metodo naudojimo (antros dalies ketvirtasis kaltinimas)	II - 3947
— Šalių argumentai	II - 3947
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3948
Dėl tariamai neobjektyvaus skaičiavimo pobūdžio (antros dalies penktasis kaltinimas)	II - 3950
— Šalių argumentai	II - 3950
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3951
	II - 3993

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės į gynybą ir pareigos motyvuoti pažeidimu vertinant įprastą turto nuvertėjimo trukmę	II - 3952
Šalių argumentai	II - 3952
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3954
Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 ir 6 dalių pažeidimu nagrinėjant įrodymus, susijusius su žalos ir priežastinio ryšio nustatymu	II - 3957
Preliminarios pastabos	II - 3957
Dėl ekonominių tendencijų palyginimui naudoto metodo (pirmasis kaltinimas)	II - 3958
— Šalių argumentai	II - 3958
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3962
Dėl atsargų lygio vertinimo (antrasis kaltinimas)	II - 3969
— Šalių argumentai	II - 3969
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3969
Dėl importo kainų vertinimo (trečiasis kaltinimas)	II - 3970
— Šalių argumentai	II - 3970
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3972
Dėl teigiamų bei neigiamų tendencijų vertinimo (ketvirtasis kaltinimas)	II - 3973
— Šalių argumentai	II - 3973
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3975
Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida taikant pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 ir 7 dalis importo iš Taivano poveikio nagrinėjimui	II - 3977
Šalių argumentai	II - 3977
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3979
Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su patento savininko antikonkurencinių veiksmų poveikio nagrinėjimu, pažeidžiant pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 ir 7 dalis	II - 3984
Šalių argumentai	II - 3984
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3987
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 3991